

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

Jacob Dahlgren

Born in 1970, Sweden

Lives and works in Stockholm, Sweden

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

Jacob Dahlgren

Jacob Dahlgren's practice engages in a sustained dialogue between the authoritative singularity of formal abstraction and its circulation within a complex, shared social reality. Through repetitive accumulations of ubiquitous, often domestically or industrially manufactured objects, Dahlgren constructs works that operate as contemporary proxies for High Modernist abstract painting and the ideological terrain claimed by twentieth-century art theory. While these forms recall the visual language of abstraction, the individual components retain their status as everyday commodities—objects shaped by personal choice, use, and consumption. Collectively, they come to signify a communal or social body, shifting authorship from the singular artist toward a more democratic, collective model. This dynamic is central to Dahlgren's social practice, which includes performance-based projects realized in collaboration with local communities worldwide, as well as the large-scale public installations for which he is widely recognized. In both contexts, abstraction is repositioned as a lived and shared experience, grounded in the rhythms of everyday life.

The integration of art and daily existence is a foundational principle of Dahlgren's work. He consistently identifies geometric and abstract structures within the surrounding world, transforming the mundane and the quotidian into systems of visual order. This approach extends directly into his personal life. Since the late 1990s, Dahlgren has worn striped T-shirts daily as part of his ongoing project *Peinture Abstraite*, which he conceives as a lifelong, living exhibition. The project is periodically framed by invited curators, underscoring its conceptual openness and durational nature.

Born in 1970 in Stockholm, where he lives and works, Dahlgren received his MFA from the Royal College of Art in 1999. His work has been presented

internationally in major institutions, including Trondheim Kunstmuseum; Stavanger Kunstmuseum; Copenhagen Contemporary; Museum Ritter, Waldenbuch; Le Magasin – Centre National d'Art Contemporain, Grenoble; KIASMA Museum of Contemporary Art, Helsinki; Henry Art Gallery, Seattle; Fundació Joan Miró, Barcelona; Schirn Kunsthalle Frankfurt; and Moderna Museet, Stockholm. In 2007, he represented Sweden at the 52nd Venice Biennale.

Recent Solo Exhibitions

- 2026** *Retrospektiv kommersiell: Live in Your Head*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
- 2025** *General & Specific*, Galerie Anhava, Helsinki, Finland.
- 2024** *When Anxieties Become Form*, Workplace Gallery, London, United Kingdom.

Recent Group Exhibition (selected)

- 2025** *Rock, Paper, Scissors – Kiasma's Collection Exhibition*, Kiasma, Helsinki, Finland.
- Setouchi Triennale 2025, Seto Inland Sea islands, Japan.
- 2024** *Experiments in Concretism*, EMMA Espoo Museum of Moderna Art, Helsinki, Finland.

* Complete CV available at the end of the portfolio

Public Collections (selected)

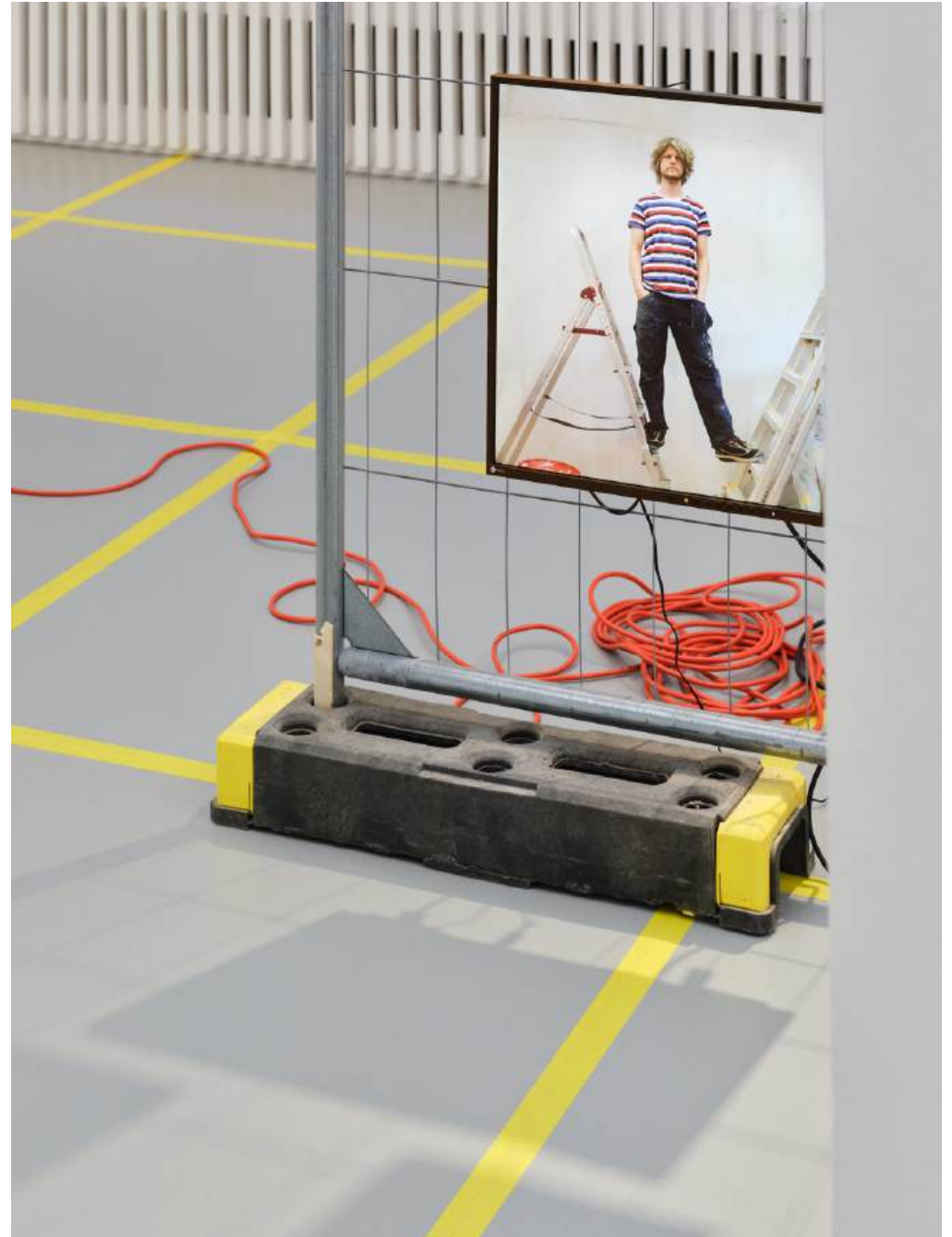
British Museum, London, England.
Daimler Collection, Stuttgart, Germany.
Henry Art Gallery, University of Washington, Seattle, USA.
Kiasma Museum of Contemporary Art, Helsinki Finland.
Moderna Museet, Stockholm, Sweden.
Museum Ritter, Waldenbuch, Germany.

Installation view, *Retrospektiv kommersiell: Live in Your Head*,
Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, 2026.

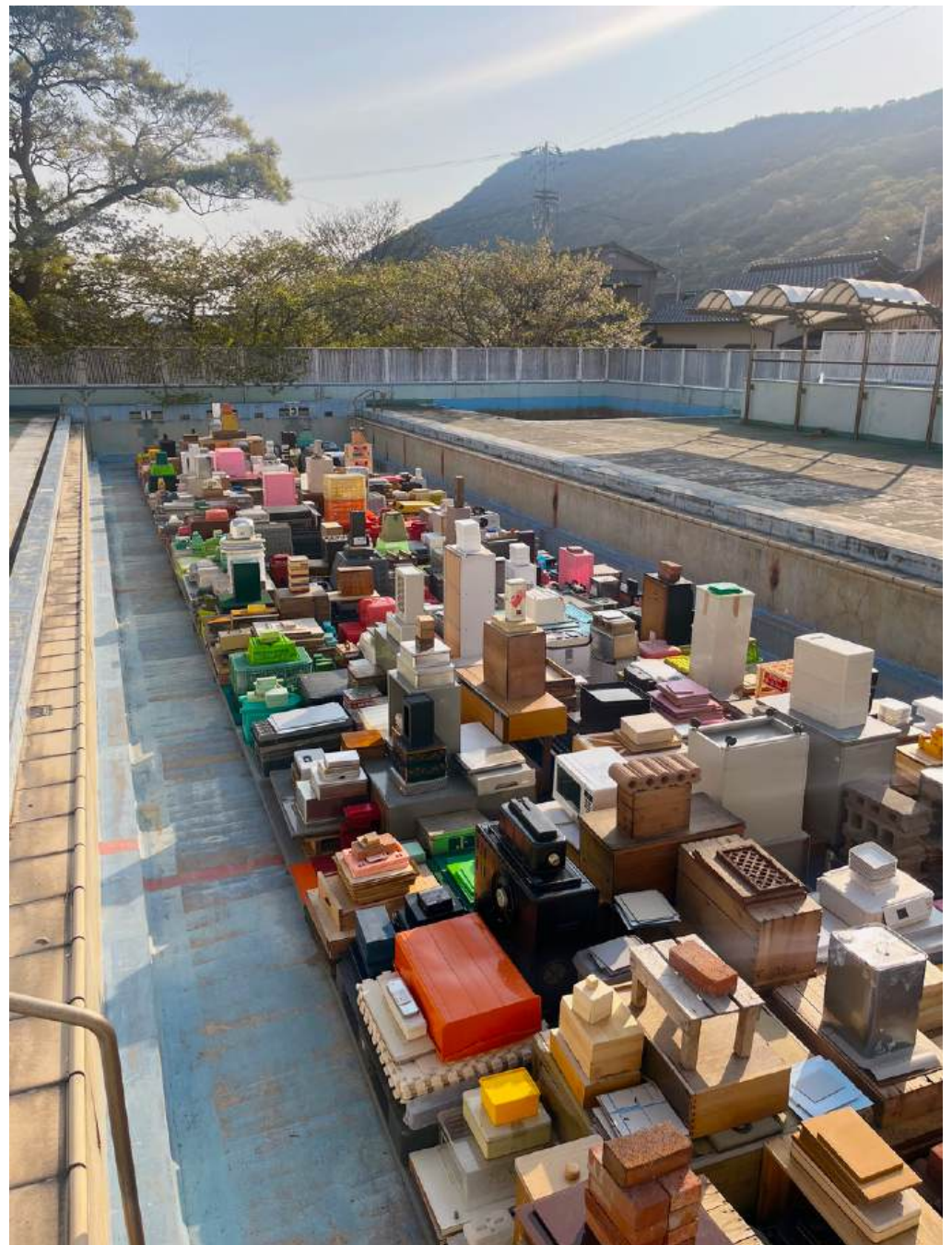

Installation view, Setouchi Triennale 2025,
Seto Inland Sea islands, Japan.

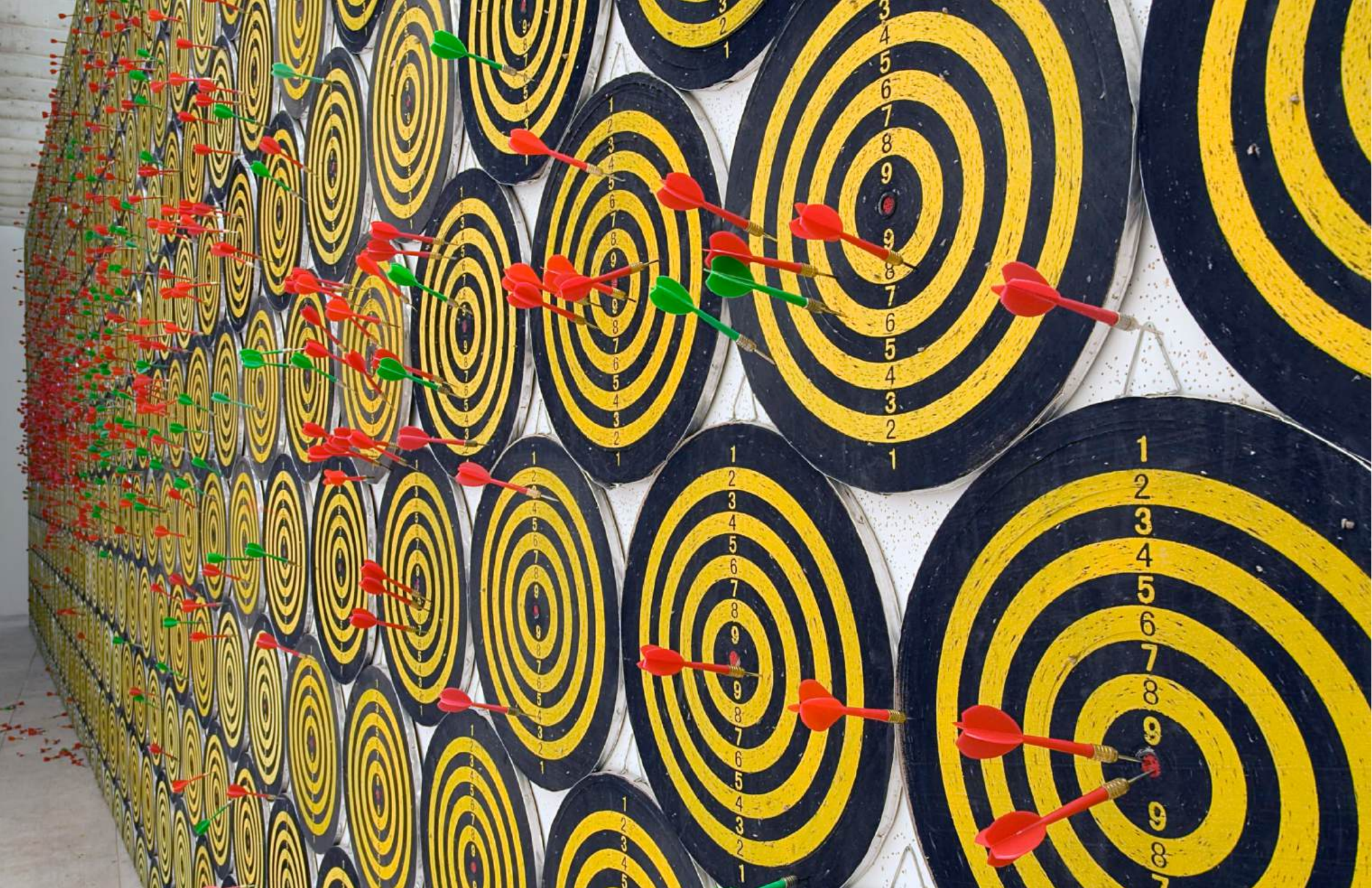

Installation view, HUNA Sculpture Park, Dubai, UAE, 2025.

Installation view, *Art in Space, Space in Art*, Sara Hildén Art Museum, Tampere, Finland, 2023.

Installation view, *Venez Jouer Avec L'art!*, Le Centquatre-Paris, Paris, France, 2022-23.

Installation view, *The Flag Project*, Sergels Torg, Stockholm, Sweden, 2022.

Installation view, *Units of Measurements*,
Andréhn-Schiptjenko, Paris, France, 2021-22.

Installation view, The Jacob Dahlgren Room at
Stockholm School of Economics, Stockholm,
Sweden, 2021.

Installation view, Stavanger Kunstmuseum, Stavanger, Norway, 2020.

Installation view, Museum für Konkrete Kunst,
Ingolstadt, Germany, 2020.

Installation view, *Art is Life*, Copenhagen Contemporary, Copenhagen, Denmark, 2019.

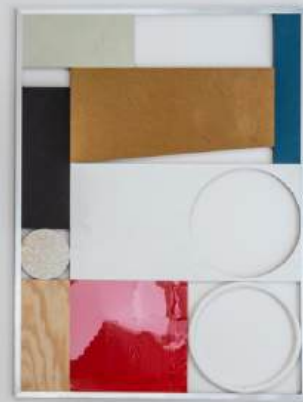

Installation view, *Not and Or*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, 2019.

Installation view, public sculpture, Helsinki, Finland, 2019.

Installation view, *Blickachsen 12*, Contemporary Sculpture,
Bad Homburg and Frankfurt Rhine-Main, Germany, 2019.

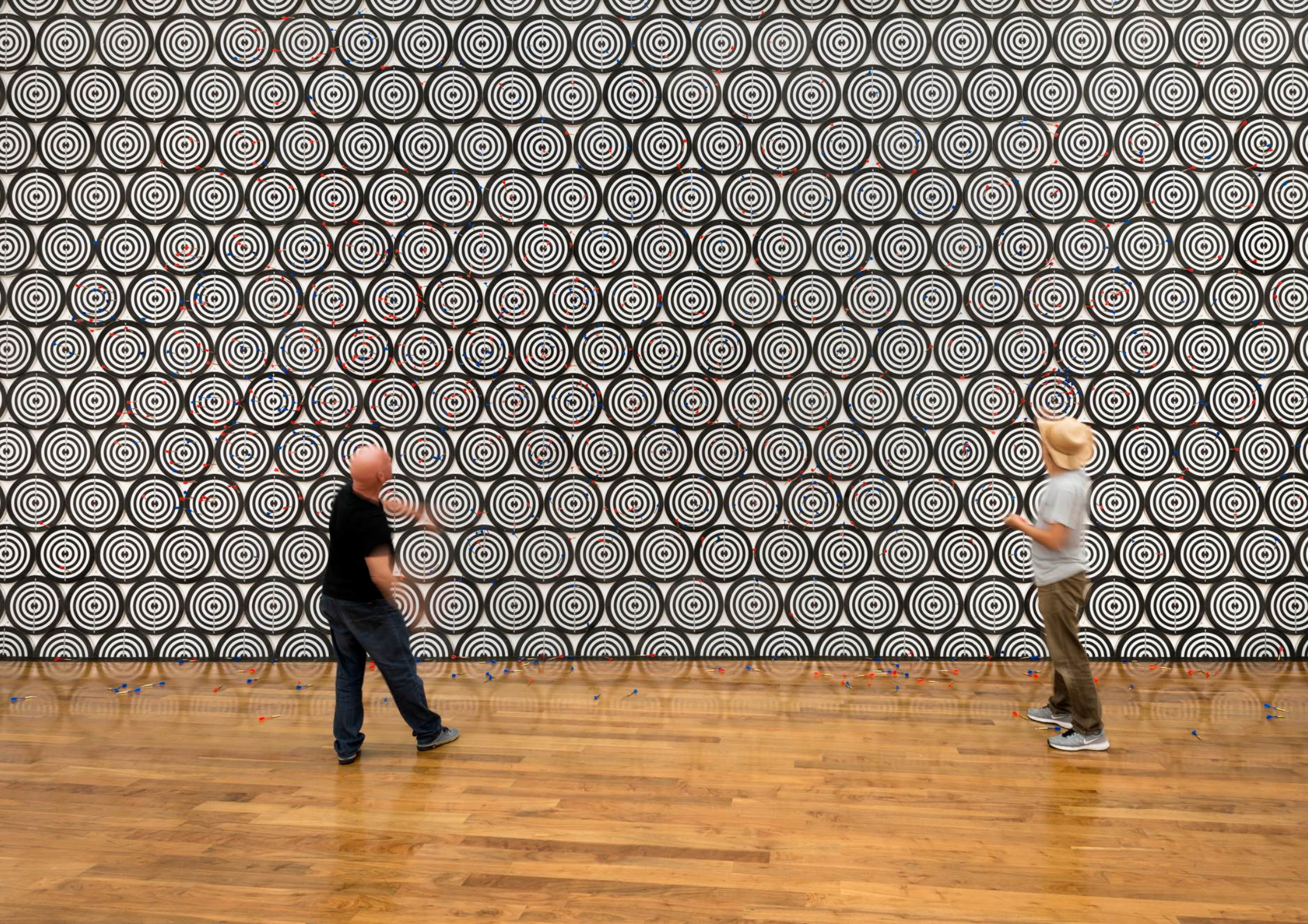

Installation view, *Not and Or*, Eskilstuna konstmuseum, Eskilstuna, Sweden, 2018.

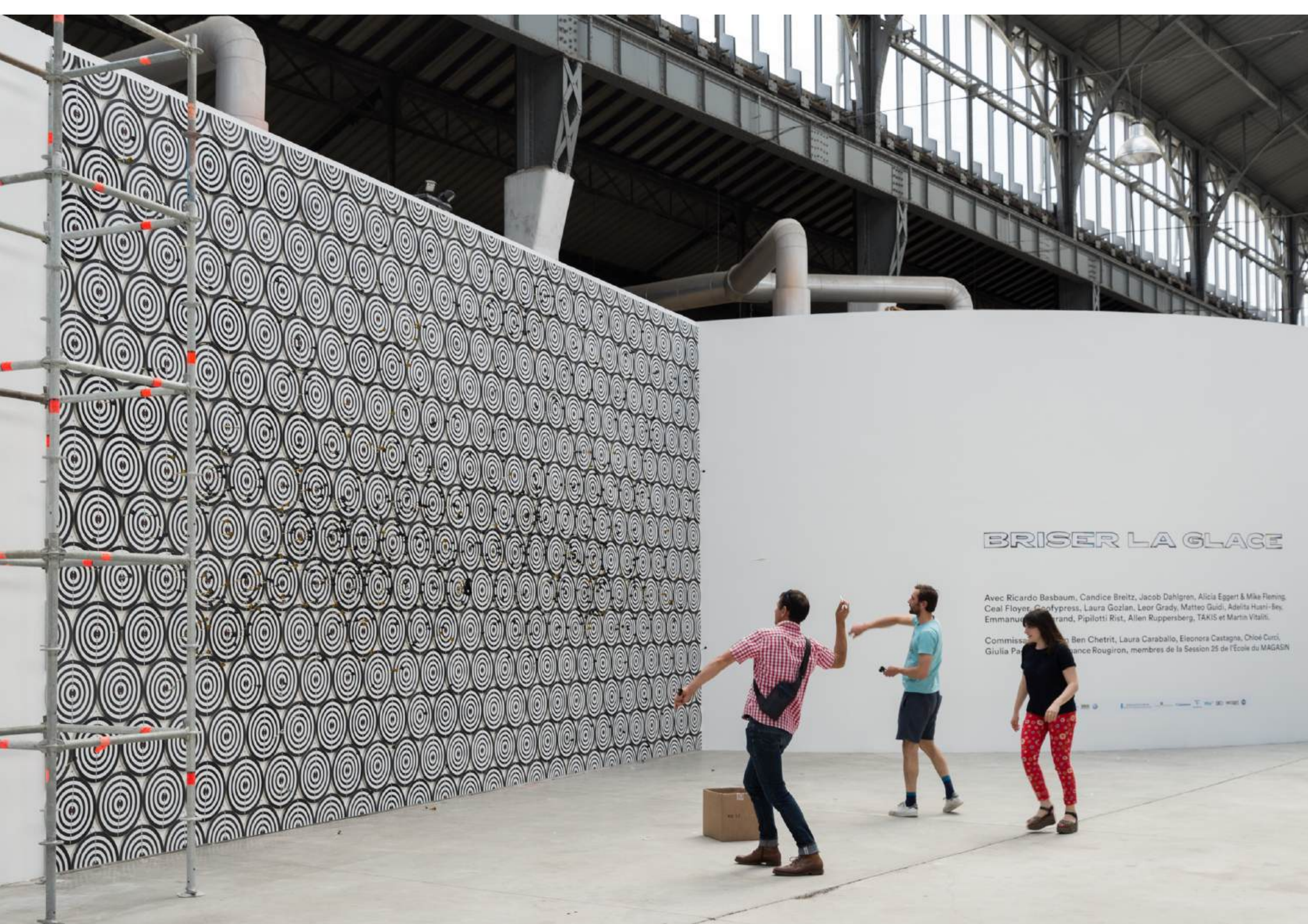

Installation view, *Quality Through Quantity*, Museum Ritter, Waldenbuch, Germany, 2017.

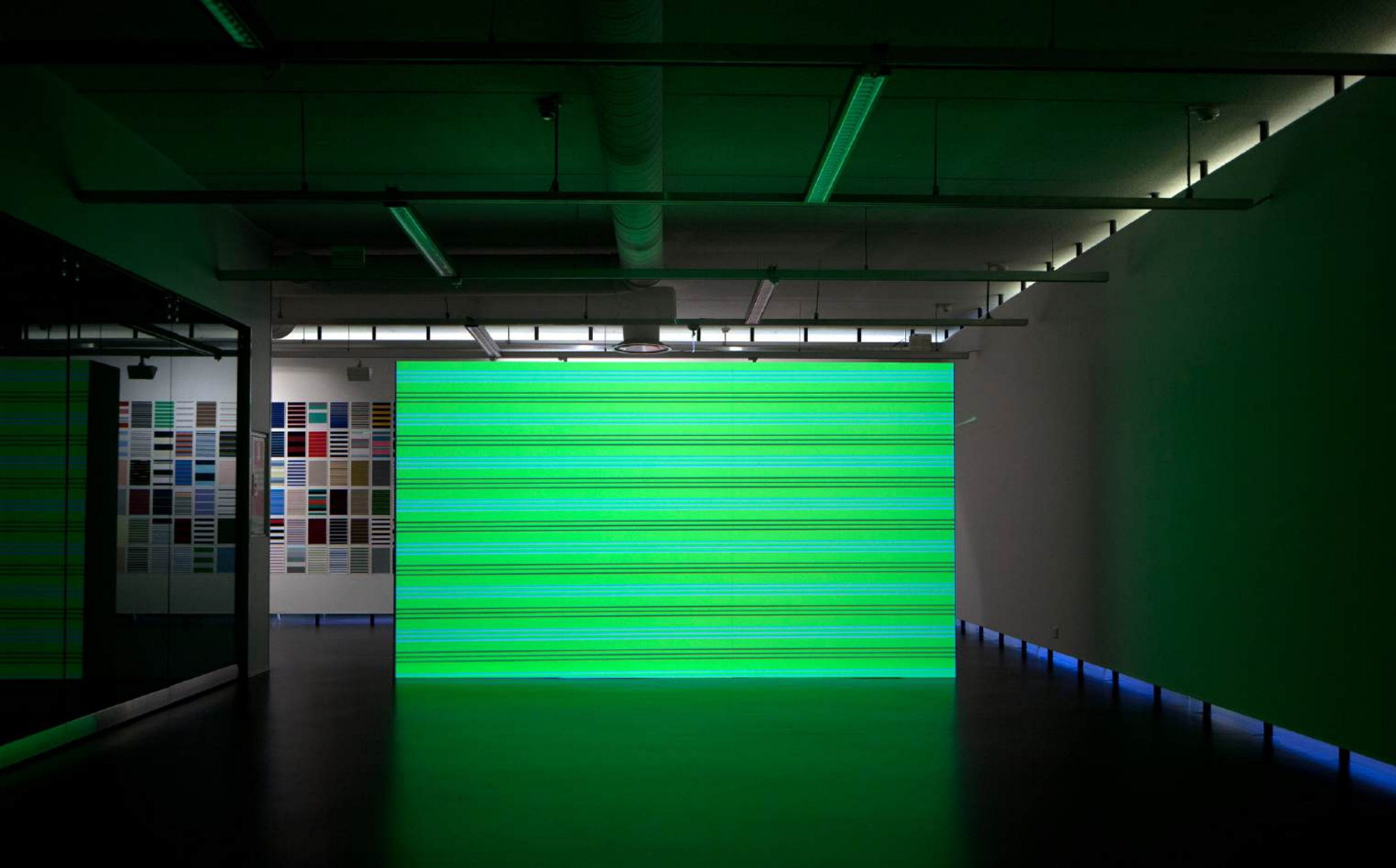
Installation view, *Briser la Glace*, Magasin – Centre National d'Art Contemporain, Grenoble, France, 2016.

BRISER LA GLACE

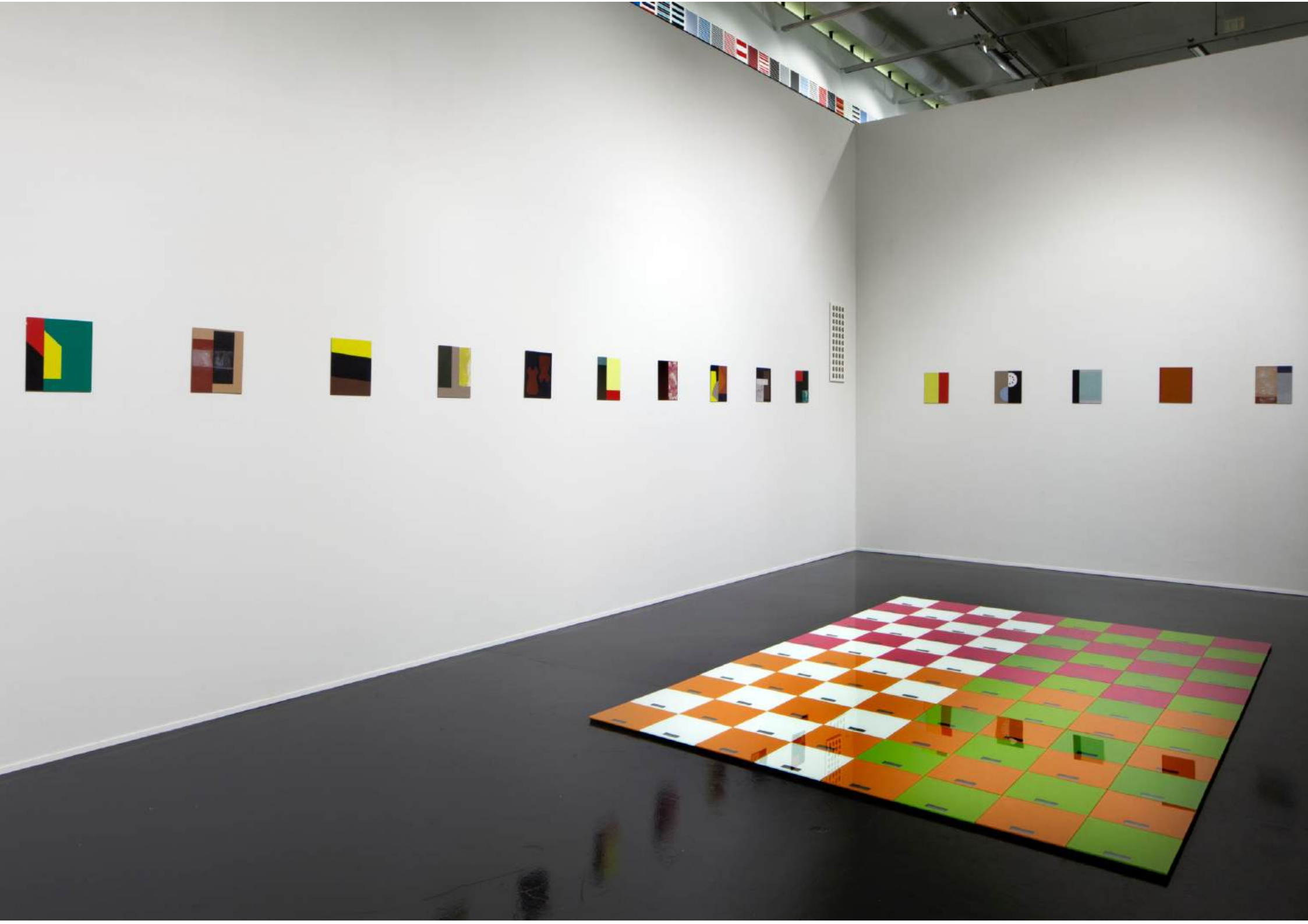
Avec Ricardo Basbaum, Candice Breitz, Jacob Dahlgren, Alicia Eggert & Mike Fleming, Ceal Floyer, Coofypress, Laura Gozlan, Leor Grady, Matteo Guidi, Adelita Husni-Bey, Emmanuel Grand, Pipilotti Rist, Allen Ruppersberg, TAKIS et Martin Vitali.

Commissionnés par Ben Chetrit, Laura Caraballo, Eleonora Castagna, Chloé Curri, Giulia Paganini, Laurence Rougiron, membres de la Session 25 de l'École du MAGASIN

Installation view, *Stripes and Coloured Circles*, Stig Fredriksson and Jacob Dahlgren, Art Museum Centre Sinkka, Kervo, Finland, 2014.

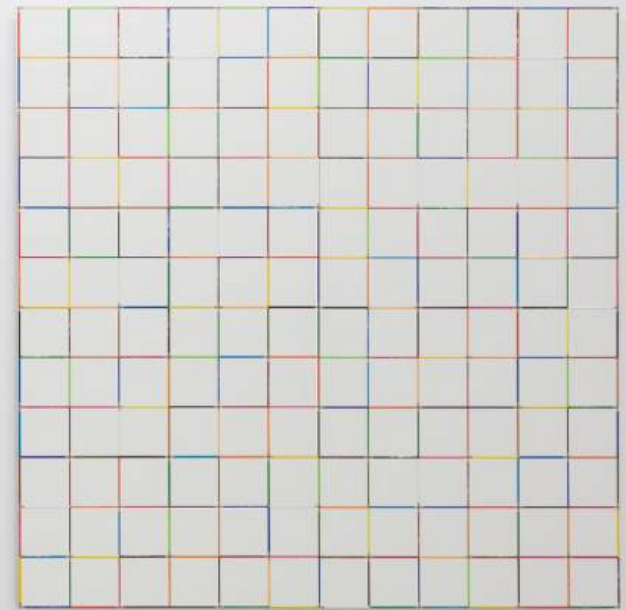
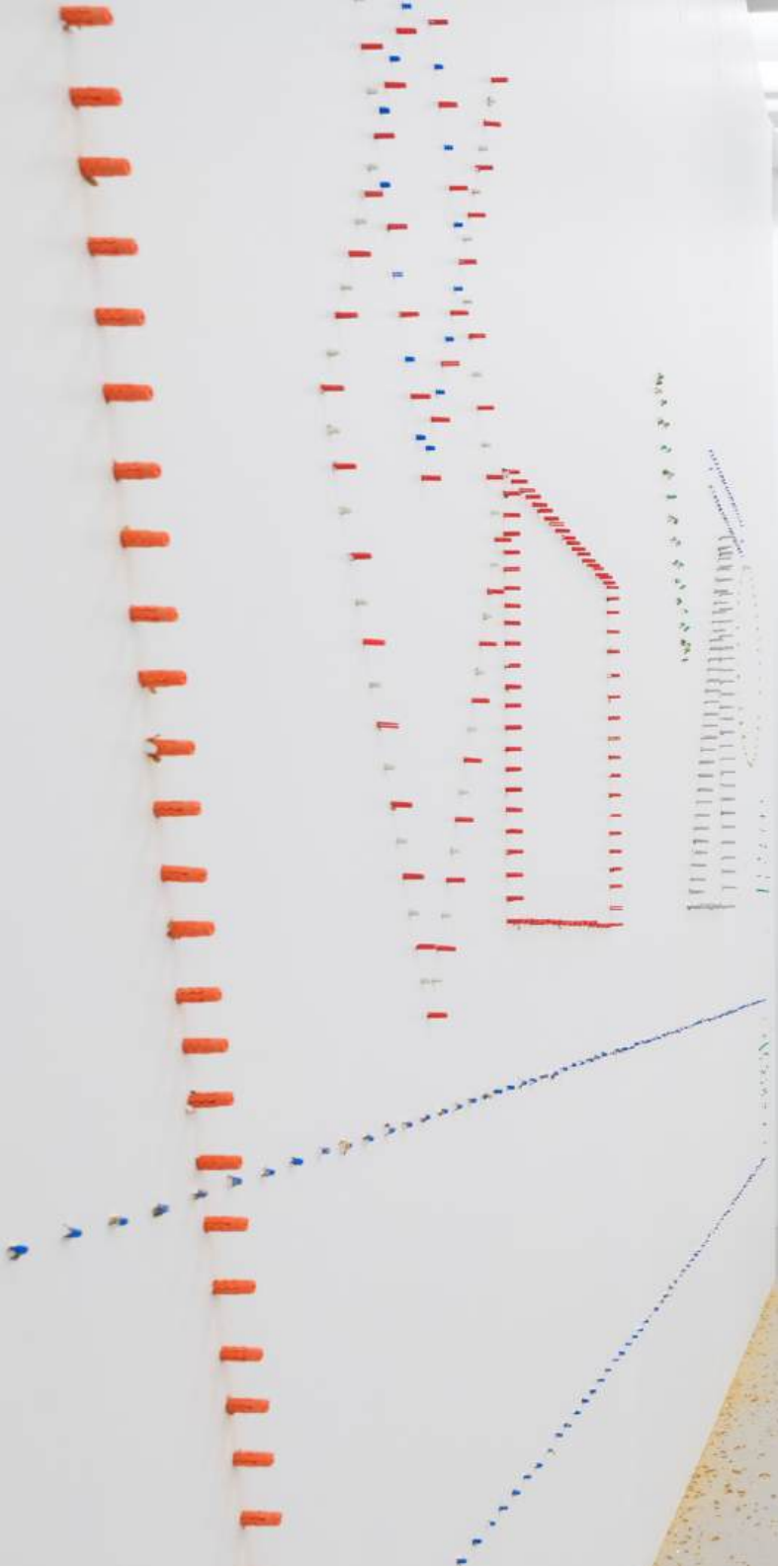

Installation view, Pilane Heritage Museum, Tjörn, Sweden, 2014.

Installation view, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2013.

Installation view, public installation,
Hornstull, Sweden, 2013.

No conflict no irony (I love the whole world), Edinburgh, United Kingdom, 2013.

Installation view, public sculpture, Wanås Foundation, Knislinge, Sweden, 2011.

Installation view, *From Art to Life to Art*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2009.

JACOB DAHLGREN

Born 1970 in Stockholm, Sweden

Lives and works in Stockholm, Sweden

www.jacobdahlgren.com

Education

1994-99 The Royal Institute of Art (MA), Stockholm, Sweden.

Solo Exhibitions

- 2026** *Retrospektiv kommersiell: Live in Your Head*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
- 2025** *General & Specific*, Galerie Anhava, Helsinki, Finland.
- 2024** *When Anxieties Become Form*, Workplace Gallery, London, United Kingdom.
- 2023** *I, The World, Things, Life*, Trondheim Kunstmuseum, Trondheim, Norway.
Constructing A New World [Under Construction], Bror Hjorts Hus, Uppsala, Sweden.
- 2021-22** *Units of Measurements*, Andréhn-Schiptjenko, Paris, France.
- 2021** *The Flag Project*, Stockholm School of Economics, Sweden.
Units of Measurements, Feldbusch Wiesner Rudolph, Berlin, Germany.
- 2020-21** *Jacob Dahlgren*, Stavanger kunstmuseum, Norway.
- 2020** *The Flag Project*, Kunsthalle Göppingen, Germany.
Museum für Konkrete Kunst, Ingolstadt, Germany.
- 2019** *Not and Or*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm.
Art is Life, Copenhagen Contemporary, Copenhagen, Denmark.
- 2018** *Abstract Space*, Skellefteå Konsthall, Skellefteå, Sweden.
Not and Or, Eskilstuna konstmuseum, Eskilstuna, Sweden.
- 2017** *Quality Through Quantity*, Museum Ritter, Waldenbuch, Germany.
Jacob Dahlgren och Mari Rantanen, Konsthallen på Falsterbo Strandbad, Falsterbo, Sweden.
- 2016** *How Lines Moves Beyond Geometry into Space*, Feldbusch Wiesner, Berlin, Germany.
- 2015** *Fourth dimension/third uncle*, Galerie Anhava, Helsinki, Finland.
Third Uncle, Workplace Gallery, London, United Kingdom.
Kung Fu Panda, Workplace Gallery, Gateshead, United Kingdom.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

- 2014** *Stripes and Coloured Circles*, Stig Fredriksson and Jacob Dahlgren, Art Museum Centre Sinkka, Kervo, Finland.
Jacob Dahlgren and Emily Stremming, Duet, St Louis, USA.
Abstract Space in Concrete Terms, Rua Red South Dublin Arts Centre, Dublin, Ireland.
On Balance, Fabrica, Brighton, United Kingdom.
- 2013** Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
Kristianstads Konsthall, Kristianstad, Sweden.
Kunstraum, London, United Kingdom.
Galleri Mårtensson & Persson, Båstad, Sweden.
Work as Method, project for Austrian Chamber of Labour, Vienna, Austria.
- 2011** Wanås Foundation, Knisslinge, Sweden.
Units of Measurements, Skårets Konsthall, Nyhamnsläge, Sweden.
Model for Understanding the World, Galleri Andersson/Sandström, Umeå, Sweden.
- 2010** *The viewer is in the picture*, Passagen, Linköpings Konsthall, Linköping, Sweden.
New Abstraction, Jacob Dahlgren & Johan Löfgren, Gallerie Leger, Malmö, Sweden.
Jacob Dahlgren/My Ekman, Konsthallen/Hamnmagasinet i Varberg, Sweden.
- 2009** *Forward, Back, Right, Left*, solo project at Henry Art Gallery, Seattle, USA, curated by Elizabeth Brown.
From Art to Life to Art, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
Sharks, lions and ships, Steven Wolf Gallery, San Francisco, USA.
The Wonderful World of Abstraction, Galerie Anhava, Helsinki, Finland.
- 2008** *Heaven is a place on earth*, Mayerei, Karlsruhe, Germany.
Prints, Grafikens Hus, Mariefred, Sweden.
- 2007** *Heaven is a Place on Earth*, Steven Wolf Gallery, San Fransisco, USA.
Jacob Dahlgren, Ystad Konstmuseum, Sweden.
General and specific, Augelimuseet, Sala, Sweden.
- 2006** Galleri Box, Gothenburg, Sweden.
Early One Morning, Galerie Artfinder, Hamburg, Germany.
Jacob Dahlgren & Elly Hemberg, Kulturhuset, Skövde, Sweden.
- 2005** Malmö Konsthall with Katarina Löfström, Malmö, Sweden.
Berlin Art Forum, Galerie Artfinder, Germany.
A Whiter Shade of Pale, Kunstverein Harburger Bahnhof, Hamburg, Germany.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

- 2004** *Lamps and trees*, Galleri Stefan Andersson, Umeå, Sweden.
I, The World, Things, Life, Norrköpings Konstmuseum, Norrköping, Sweden.
Eskilstuna Konstmuseum, Eskilstuna, Sweden.
- 2003** *I, The World, Things, Life*, Galleri Charlotte Lund, Stockholm, Sweden.
The Possibility of Eternal Conceptual Misunderstandings, Galerie Anhava, Helsinki, Finland.
Item 1: General Constructive Will, Galleri Mårtenson/Persson, Pårarp, Sweden.
- 2002** *Neither Man Nor Nation Can Exist Without a Sublime Idea*, Wintergarten kunst im raum, Vienna, Austria.
- 2001** *Third Uncle*, Millesgården, Stockholm, Sweden.
Galleri Charlotte Lund, Stockholm, Sweden.
- 2000** *Glamour*, Galleri Maneten, Gothenburg, Sweden.
- 1999** *Jacob Dahlgren with Jonas Nobel*, Galleri Charlotte Lund, Stockholm, Sweden
- 1998** Galleri Mejan, Stockholm, Sweden.

Group Exhibitions (selected)

- 2025** *Rock, Paper, Scissors – Kiasma's Collection Exhibition*, Kiasma, Helsinki, Finland.
Setouchi Triennale 2025, Seto Inland Sea islands, Japan.
THE PENCIL SHOW, Cultuurcentrum Zwaneberg, Heist-op-den-Berg, Belgium.
The Flag Project, Skellefteå Konsthall, Sweden.
- 2024** *Faisons Corps, Maif Social Club*, Paris, France.
A Moment in Time, duo exhibition with Carl Kleiner, curated by Gottfried Hattinger, European Capital of Culture Bad Ischl Salzkammergut 2024, Ischl, Austria.
Abstracting the Ordinary, Hämeenlinna Art Museum, Finland.
Chart TIVOLI, Copenhagen, Denmark.
Experiments in Concretism, EMMA Espoo Museum of Moderna Art, Helsinki, Finland.
Analog, Bad Goisen, Austria.
We Need Each Other, Haninge Konsthall, Stockholm, Sweden.
MixeTape 2024, Feldbusch Wiesner Rudolph, Berlin, Germany.
Kunsthalle Göppingen, Göppingen, Germany.
- 2023** *Fortunate Coincidences – Lars Göran Johnsson Collection*, Turku Art Museum, Turku, Finland.
Dimensions of a Line, Kuntsi Museum of Modern Art, Vaasa, Finland.

- Art in Space, Space in Art*, Sara Hildén Art Museum, Tampere, Finland.
Yrjö Kukkapuro – Magic Room, EMMA Espoo Museum of Modern Art, Espoo, Finland.
- Monwald und der unglaubliche Mai - 50 years Roosen-Trinks Collection*, The Association Kunst für Angeln, Wittkiel, Germany.
- 2022-23** *Venez Jouer Avec L'art!*, FFAC Centquatre-Paris, Paris, France.
- 2022** *Kaleidoscope*, Workplace Gallery, London, United Kingdom.
Non-Figuration 2022, Galleri Sander, Norrköping, Sweden.
This Play, curated by Emre Baykal, Arter, Istanbul, Turkey.
When Play Makes Art, Museum Ritter, Waldenbuch, Germany.
- 2021** *4:ans buss – Still Untitled*, henProjects, Stockholm, Sweden.
Paradise Kortrijk 2021, Triennial for Contemporary Art, Kortrijk, Belgium.
Spectrum – Gender and Sexuality in Contemporary Art, WAM Turku City Art Museum, Turku, Finland.
Heart Open to Art, Niemistö Collection Aboa Vetust Ars Nova Museum, Turku, Finland.
- 2020** *Mind the Gap! Between Known and Unknown Spaces*, Museum für Konkrete Kunst, Ingolstadt Germany.
Sensory Art, Havremagasinet Länskonsthall Boden, Sweden.
Still Still Life, Sara Hildén Art Museum, Tammerfors, Finland.
- 2019** *Mixed Tape*, Gallery Feldbush Wiesner Rudolph, Berlin, Germany.
Blickachsen 12, Contemporary Sculpture, Bad Homburg and Frankfurt Rhine-Main, Germany.
Colour Snap, University of Hertfordshire, United Kingdom.
- 2018** *HEIMAT*, The 2018 Guang'an Art Biennale, Guang'an Wusheng Baozhen, China.
Self Improvement/Personal Enhancement, Vögele Kultur Zentrum, Freienbach, Schweiz.
- 2017** *Aktion & Malerei*, Galerie Stadt Sindelfingen, Sindelfingen, Germany.
Color Factory, San Francisco, USA.
Living Collection: Facing the Public, Sara Hildén Art Museum, Tampere, Finland.
- 2016-17** *The Duchamp Effect – Works From the Daimler Collection*, Kunsthalle Göppingen, Göppingen, Germany.
Kristianstads Konsthall 15 år!, Kristianstads Konsthall, Kristianstad, Sweden.
- 2016** *Raumwunder*, Museum Ritter, Waldenbuch, Germany.
Briser la Glace, Magasin – Centre National d'Art Contemporain, Grenoble, France.

- Collected Works! 30 Years with Maria Bonnier Dahlin Foundation*, Bonniers Konsthall, Stockholm, Sweden.
- Luftslottet*, Norrköpings konstmuseum, Norrköping, Sweden.
- 2015** *A Foreign Encounter*, Galerie Foe, Munich, Germany.
- Här och nu*, Västerås Konstmuseum, Västerås, Sweden.
- Vern Volume*, Biennale d'Art Contemporain de Vern-sur-Seiche, Vern-sur-Seiche, France.
- Eccentric Abstraction*, Feldbush/Weisner, Berlin, Germany.
- The Unexpected Guest*, Turku Biennial, Aboa Vetus & Ars Nova, Turku, Finland.
- 2014** *Doma International Art Festival*, Sofia, Bulgaria.
- SKULPTUR*, Royal British Society of Sculptors, London, United Kingdom.
- Kiasma Goes Taidehalli*, Helsingin Taidehalli, Helsinki, Finland.
- Satellite Satellite*, Workplace Gallery, London, United Kingdom.
- Re: Art*, Meken, Smedjebacken, Sweden.
- The Time for Pop Art is Not Over – SuperPop!*, Serlachius Museum, Mänttä, Finland.
- 2013** *The Ghosts of Architecture: Recent Gifts, Praised Gifts, and Acquisitions* Henry Art Gallery, University of Washington, Seattle, USA.
- Sleeper*, Workplace London, London, United Kingdom.
- Ränder, rytm, riktning*, Nordiska Museet, Stockholm, Sweden.
- 13 är ett lyckotal*, Gumbostrand Konst&Form, Söderkulla, Finland.
- Kiasma's 15th anniversary exhibition*, KIASMA Museum of Contemporary Art, Helsinki, Finland.
- Art Across the City*, curated by Gordon Dalton, Swansea, United Kingdom.
- Game Changer*, Collective Gallery, off-site group exhibition, Meadowbank Sports Centre, Edinburgh, United Kingdom.
- Surface*, The Civic Art Center, Barnsley, United Kingdom.
- Double Illums Bolighus*, Illums Bolighus, Copenhagen, Denmark.
- Baltic Sea Record 2013*, Stadtgalerie Kiel, Kiel, Germany.
- Ta Plats*, Kungsbacka Konsthall, Kungsbacka, Sweden.
- 2012** *Changing Perspectives - 15 Years of the ECB's Art Collection* European Central Bank in Frankfurt, Germany.
- Marketplace*, Division of labour, Worcester, United Kingdom.
- Spectral Landscape with viewingstations, Color and Contemporary Art*, curated by Pamela Fraser and John Neff, Gallery 400, University of Illinois, Chicago, USA.
- Grafik älskar fotografi*, Fotografins rum, Kommendanthuset Malmö Museer, Malmö, Sweden.

Woodstock 2012, Växjö Konsthall, Växjö, Sweden.

Great Outdoors, Pace University, curated by Jillian McDonald, New York, USA.

Worlds Apart, Galleri Thomas Wallner, Simrishamn, Sweden.

Klang och Jubel Skärets Konsthall 2002 – 2012, Skärets Konsthall, Nyhamnsläge, Sweden.

2011 *Double, douoble*, Workplace Gallery, Gateshead, United Kingdom.

Ta plats!, Karlskrona Konsthall, Karlskrona, Sweden.

Kind of nice, Galerie Anhava, Helsinki, Finland.

Playing the City 3, curated by Matthias Ulrich Schirn, Kunsthalle Frankfurt, Germany.

Gallery Artists, Andrae Kaufmann Gallery, Berlin, Germany.

New Productions in the Park - Yoko Ono and Jacob Dahlgren, Andrae Kauffmann, Berlin, Germany.

2010 *For Your Eyes Only*, De Markten, Brussels, Belgium.

Murals, Fundació Joan Miró, Barcelona, Spain.

Minimalism and Applied II, Daimler Art Collection, Berlin, Germany.

Ceci n'est pas un Casino, Villa Merkel, Esslingen, Germany.

Re-make/Re-model, curated by Matthew Hearn, National Glass Centre, Sutherland, United Kingdom.

Some Notes on Subliminal Messages and Remarks on Air Conditioning, with Marcel Buhler, Cream Contemporary, Berlin, Germany.

Ceci n'est pas un Casino, Forum D'Art Contemporain, Luxemburg, curated by Kevin Muhlen and Jo Kox.

It's a Set-up, KIASMA, Museum of Contemporary Art, Helsinki, Finland.

The economy of the gifts, A Foundation, Liverpool, United Kingdom, curated by Ticiana Correa.

Ta plats, Kulturhuset, Stockholm, Sweden, curated by P-O Hagström.

If You Could Collaborate, A Foundation Gallery at Rochelle School, London, United Kingdom

Umedalen skulptur, Umeå, Sweden.

2009 *More than a T-shirt*, Bielefelder Kunstverein im Waldhof, Germany.

Colour Urban Structures, Artfinder, Galerie Mathias Guntner, Hamburg, Germany.

Flash! - Light and Movement, Sara Hildén Art Museum, Tampere, Finland.

Hammer and Nail, John Körner, Jacob Dahlgren, Atle Hynne. TWT, Oslo, Norway.

Engholm Engelhorn Gallery Vienna, Italy.

Från Plats till Plats del II, Skissernas Museum, Lund, Sweden.

2008

Favoured Nations, Nordic Biennial of Contemporary Art, Galleri F, Moss, Norway, curated by Stina Högvist and Lina Dzuverovic.

Superabundant: A Celebration of Pattern, Turner Contemporary, Margate, United Kingdom.

Second Hand, Engholm Engelhorn Gallery, Vienna Austria, curated by Jasper Sharp.

All Colours Permitted As Long As They Don't Interfere With Business, Museum of Contemporary Art, Szczecin, Poland.

Image and After, Museum of Contemporary Art KIASMA, Helsinki, Finland.

Next Yesterday, Today, Tomorrow, Galerie Hans Mayer, Dusseldorf, Germany.

Grafikens hus, Gripsholms Kungsladugård, Mariefred, Sweden.

Borås International Sculpture Festival, Borås Konstmuseum, Borås, Sweden.

All Colours Permitted As Long As They Don't Interfere with Business, BWA, Katowice, Poland.

Image and After, Kiasma's 10th Anniversary Collection Display.

Toronto's Third Annual Nuit Blanche 2008, Toronto, Canada, curated by Dave Dymment.

Umedalen skulptur, Umeå, Sweden.

Skulptur i eventyrshaven, Odense, Denmark.

Art For Fun, Casal Solleric, Mallorca, Spain, curated by Javier Marroqui and David Arlandis.

2007

Etc, Amagerfælledvej Art Project, Copenhagen, Denmark, curated by Sotiris Kyriacou.

Bellezza Pericolosa, Pan Palazzo delle Arti, Napoli, Italy, curated by Manon Slome and Julia Draganovic.

Welfare Fare Well, 52nd Venice Biennale, the Nordic pavilion, Venice, Italy, curated by Rene Block.

Dangerous Beauty, Chelsea Art Museum, curated by Manon Slome New York, USA.

Den moderna staden - det offentliga rummets estetik, Uppsala Konstmuseum, Uppsala, Sweden.

Lenny Clarhäll, Lars Nyberg, Sofia Hagman, Jacob Dahlgren Grafikens Hus, Mariefred, Sweden.

Typ Konst, Västerås Konstmuseum, Västerås, Sweden.

Stipendieutställning, Konstakademien, Stockholm, Sweden.

Elli Hemberg & Jacob Dahlgren, Norrtälje konsthall, Norrtälje, Sweden.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

- Jacob Dahlgren, Maria Friberg, Andres Serrano, Astrid Svangren, Galleri Charlotte Lund, Stockholm, Sweden.*
- 2006** *Altered, Stitched and Gathered*, P.S.1 Contemporary Art Center/MoMA, New York, USA.
- Dreamlands Burn*, Kunsthalle Budapest, Hungary, curated by Edith Molnar and Livia Páldi.
- Art, Life & Confusion*, October salon, Belgrad, Serbia, curated by Rene Block.
- Bonniers Konsthall, Stockholm, Sweden.
- Minimal quotation*, Galerie Artfinder, Hamburg, Germany.
- Check in Europé*, EPO, Munich, Germany, curated by Marketta Seppälä/Veronika Wiman.
- Modernautställningen*, Moderna Museet, Stockholm, Sweden.
- Umedalens Skulptur*, Umeå, Sweden.
- Landskap*, Studio 44, Stockholm, Sweden.
- Elli Hemberg & Jacob Dahlgren*, Skövde Konsthall, Skövde, Sweden.
- Reflecting Identities in contemporary Art, European Patent Office, Munich, curated by Fredrik Helander.
- 2005** *Expanded Painting*, Prague Biennale 2, Prague, Czech Republic.
- Swedish-Sri Lankan Artist*, Harold Pieris Gallery, Colombo, Sri Lanka.
- Signes d'abstraction 3-modiga möten*, Gallerian Stockholm, Sweden.
- Skulptur i Norden, 1980-2005*, Wanås, Sweden.
- Svensk Konst Nu*, Sveriges Allmänna Konstförening, Stockholm, Sweden (touring exhibition Sweden).
- Mostings hus, Copenhagen, Denmark.
- Baltic Raw tower, Hamburg, Germany.
- Union*, Christiansands Kunstforening, Norway.
- Malmö Konsthall with Katarina Löfström, Malmö, Sweden.
- 2004** *Maleri*, Galleri F 15, Moss, Norway.
- Här står du*, Konstfrämjandet, (touring exhibition Sweden)
- Signs of Abstraction*, Black box, Norrköping, Sweden.
- Äntligen hemma*, Bohusläns Museum, Nacka Konsthall, Skövde Konsthall, Sweden.
- 2003** *Temporary Spaces*, Charlottenborg, Copenhagen, Denmark.
- Contemporary Swedish Art*, ECB, Frankfurt am Main and Nordic embassy, Berlin Germany.
- Skilling Banco*, SAM/Kulturhuset after shopping, Stockholm, Sweden.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

- Moviken Art*, Moviken, Sweden.
Kabusa invited, Kabusa Konsthall, Ystad, Sweden.
- 2002** *Talking about Time Space and Stories*, 27th Pontevedrabiennal, Spain.
Greyscale/CMYK, Tramway, Glasgow, Scotland.
Umedalen skulptur, Galleri Stefan Andersson, Umeå, Sweden
Ars Fennica, Södra Kareliens konstmuseum, Finland.
Ars Fennica, Tavastehus konstmuseum, Finland.
- 2001** *Sliding Down the Surface of Things*, Life Gallery, Stockholm, Sweden.
Vem är rädd för rött, blått och gult, Liljevalchs konsthall, Stockholm, Sweden.
On Location, Forsbacka bruk, Gävle, Sweden.
17 Up, Galeria Miejska Arsenal, Poznan, Poland; Gallerie Manes, Prague, Czech Republic.
- 2000** *Baertling/Dahlgren*, Grafiska sällskapet, Stockholm, Sweden.
Baltic Sea Biennial, Kalliningrad, Russia.
Biennale Syd, Sörlandets konstmuseum, Christiansand, Norway.
The Flying Mouse, Konstnärshuset, Stockholm, Sweden.
Stockholm Art Fair, Sollentuna, Maria Bonnier-Dahllins Stiftelse, Sweden.
Spiller, Växjö Konsthall, Växjö, Sweden.
Grafikfestival, Chong Qing Fine Art Museum, China.
- 1999** *112 års svensk grafik*, Grafikens hus, Mariefred, Sweden.
Swedish Contemporary Printmaking, Embassy of Sweden in Tokyo, Japan.
Galleri Charlotte Lund with Jonas Nobell, Stockholm, Sweden.
- 1998** *Under-gång*, Södersjukhuset, Stockholm, Sweden.
- 1997** *Grönt*, Konstnärshuset grafikgalleriet, Stockholm, Sweden.
Konstnärshuset with Andreas Eriksson, Stockholm, Sweden.
Stockholm Art Fair, elevutställning, Sollentuna, Sweden.
- 1996** Konstnärshuset Grafikgalleriet, Stockholm, Sweden.
- 1995** *Falubiennalen*, Dalarnas Museum, Sweden.
- 1994** *Avgångsutställning Grafikskolan*, Galleri Lars Hagman, Stockholm, Sweden.
- 1992** *Grafiktriennalen* Liljevalchs Konsthall, Stockholm, Sweden.

Grants and Awards

Konstnärsnämnden, Stockholm, Sweden.

Headlands Center for the Arts, Artist in Residence, San Francisco, USA, 2009.

Carl Milles stipendium, 2008.
Augelistipendiet 2007.
Theertha, artist in residence, Colombo December 2004.
Konstnärsnämnden 2-year working grant 2003-2005.
Nifca artist in residence, Glasgow June-August 2002.
Konstnärsnämnden 1-year working grant 2001.
Stockholm stads kulturstipendium 2001.
Beartlingstiftelsen 2001.
Stockholms kulturstipendium 2002.
Nominated to Ars Fennica 2002.
Ax:son Johnsons stift 2002, 2000.
Hirsh fond 2001.
BUS 2000.
Gerhard Bonniers stipendium 2000.
Maria Bonnier Dahlins stiftelse 2000.
Assistent stipendium 1999.
Getfotsfonden 1997.
Stiftelsen Gustaf och Ida Unmans donationsfond 1996, 1994.
Anders Sandrews stiftelse 1996.

Commissions

Askerbyskolan, Rinkeby, Sweden, 2004.
Bergsvägen, roundabout Linköping, Sweden, 2005.
Brattørkaia, Trondheim, Norway 2014/15.
Campus Valla, Linköping, Sweden, 2008.
Hornstull, Stockholm, Sweden, 2013.
Hurum Kommunhus, Norway, 2014.
Kvarteret Bulten, Bonniers Fastigheter, Sweden, 2013.
Kvarteret Vattenfallet, Råcksta, Stockholmshem, Sweden, 2011.
Kungliga Tekniska högskolan, Stockholm, Sweden, 2000.
London Royal Hospital, Whitechapel, Vital Arts, England, 2014.
Skanstullshallen, Stockholm konst, Sweden, 2011.
Slättängens förskola, Kristianstad Kommun, Sweden, 2012.
Sundbybergs Bibliotek, Sweden, 2013.
Swedish Court, Jönköping, Statens Konstråd, Sweden, 2012.
Södersjukhuset, Stockholm, Sweden, 2001.
UMAS Hospital, Malmö, Sweden, 2010.
Volvo Truck Corporation, Gothenburg, Sweden, 2007.
Wanås Foundation, Knislinge, Sweden, 2011.

Public Collections

British Museum, London, England.
Chamber of Labour, Vienna, Austria.
Daimler Collection, Stuttgart, Germany.
Eskilstuna Konstmuseum, Eskilstuna, Sweden.
European Central Bank, Frankfurt, Germany.
Foundation France, France.
Göteborgs konstmuseum, Gothenburg, Sweden.
Henry Art Gallery, University of Washington, Seattle, USA.
Kiasma Museum of Contemporary Art, Helsinki, Finland.
Kunsthalle Göppingen, Göppingen, Germany.
Maria Bonnier-Dahlin's stiftelse, Stockholm, Sweden.
Miettinen Collection, Helsinki, Finland.
Moderna Museet, Stockholm, Sweden.
Museum für Konkrete Kunst, Ingolstadt, Germany.
Museum Ritter, Waldenbush, Germany.
National Gallery of Ireland, Dublin, Ireland.
Nationalmuseum, Stockholm, Sweden.
Norrköpings Konstmuseum, Norrköping, Sweden.
Saastamoinen stiftelse, Finland.
SAK, Sweden.
Sara Hildén Art Museum, Tampere, Finland.
SEB konstförening, Stockholm, Sweden.
Skissernas Museum, Lund, Sweden.
Statens Konstråd, Stockholm, Sweden.
Sundsvalls museum, Sundsvall, Sweden.
Sörmlands museum, Nyköping Sweden.
Uppsala Konstmuseum, Uppsala, Sweden.
Vehbi Koc Vakfi, Istanbul, Turkey.
Västerås konstmuseum, Västerås, Sweden.

KONST | RECENSION

*Konstnärlig kreativitet och färgglädje i
vintermörkret*

Mari Rantanen, "Taste of honey", 2025, på Konstakademien.

Mari Rantanen och Jacob Dahlgren arbetar båda med geometriska formspråk fast med olika metoder. Birgitta Rubin får en kick av deras vitala utställningar i Stockholm.

Text

Birgitta Rubin**Utställningar****"Exit to entrance"**

Mari Rantanen

Konstakademien, Salarna. Visas t o m 7/3

"Retrospektiv kommersiell. Live in your head"

Jacob Dahlgren

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm. Visas t o m 21/2

Trött och håglös i vintermörkret och kylan? Testa konstterapi. Själv fick jag en rejäl energiboost av två aktuella utställningar i Stockholm av Mari Rantanen och Jacob Dahlgren. Deras kreativa förvandlingsnummer har flera gemensamma drag – färgglädje, mönsterrikedom och ett abstrakt, geometriskt formspråk med förankringar i såväl konsthistorien som vardagslivet.

Finskfödda Mari Rantanen bodde länge i New York, var professor i måleri på Kungliga konsthögskolan 1996–2005 och har sedan stannat kvar i Stockholm. Men nog finns det något omisskännligt finskt i utställningen ”Exit to entrance”, skickligt sammanställd av välkända curatören Maaretta Jaukkuri, med Rantanens färgsprakande måleri i de stora Salarna på Konstakademien.

Där går min första association till Marimekko – även som svensk impregnerad med det finska företagets färgstarka mönster; ränder, prickar och stiliserade blommor på kläder och hemtextilier.

Konstnären Mari Rantanen. Foto: Konstakademien

Rantanens akrylmåleri har dock mönsterkonstruktioner som vid närmare påsyn är mer avancerade. Rytmska former och knippen av streck överlappar delvis varandra, varpå nya färger och mönstereffekter uppstår.

Dukarna är också i några fall hängda i monumentala sviter upp till elva meter långa. Lägg till det en läcker färgskala, dominerad av mättade pastelltoner: rosa, orange, honungsgult, syrenlila, turkos och pistagegrönt. Men ibland också djupare röda, gröna, gula och blå nyanser, liksom lysande guld- och silverstråk på några dukar.

Det äldsta och praktfullaste verket på utställningen är sviten ”Perfect sunset” från 2007. Där anas inspiration hämtad från islamisk arkitektur, rikt ornamenterad med arabesker, och en färgsättning som antyder en rörelse från dagsljus till brinnande solnedgång.

I andra verk återkommer en stiliserad blomma, påfallande lik majblomman. Därtill stjärnor, droppformer och en cirkel följt av en långsmal rektangel med rundade hörn.

Enligt katalogen är det en ytterligare stilisering av Edvard Munchs emblematiske fullmånar där skenet speglas i vattnet.

Inspirationskällorna är dock mindre betydelsefulla, känslan som uppstår desto viktigare. Det handlar om samspel mellan färg och form, ljus och rörelse – en slags visuella, emotionella berättelser som utstrålar vitalitet och livsglädje. ”Goda vibration”, som en målning heter. ”Smak av honung” en annan. Alltså motsatsen till sträng och torr minimalism.

Modell av utställningen, där konstnären Jacob Dahlgren tittar in.

Foto: Jacob Dahlgren

Det samma kan sägas om Jacob Dahlgrens miniretrospektiv i Andréhn-Schiptjenkos närmast kvadratiska gallerirum. Här har konstnären gjort en medvetet stökig presentation som signalerar byggarbetsplats, med skyddspapp på golvet, avspärningstejp och en gallervägg.

Den är praktisk även för hängning av videorskärmar och serien med små målningar på sandpapper; "Model for understanding the world".

Just det är vad Dahlgren sysslat med de senaste decennierna. Utställningen ger prov på en rad av hans egensinniga serier med metodiska utforskningar av vår omgivande verklighet. Stadsrummet, hemmet och vardagslivet fullt av massproducerade föremål – allt från baldakiner till blyertspennor och billiga plastgalgar.

Mest imponerande är den uppfinningsrikedom som hans produktion uppvisar, allt som går att trolla fram med enkla medel. Exempelvis att komponera oväntade mönster och former av tumstockar eller olikfärgade galgar – högst demokratiska, skojiga och faktiskt snygga objekt. Sladdar som dräller i allas hem går också att arrangera i dekorativa mönster.

Vy från Jacob Dahlgrens utställning på Andréhn-Schiptjenko.
Foto: Alexander Beveridge

Självklart säger hans val av byggstenar något om vårt konsumtionssamhälle och dess krav, som "Heaven is a place on earth" med ett förrädiskt dekorativt mönster av personvågar.

Men precis som Rantanen refererar Dahlgren också till konsthistoriska, företrädesvis modernistiska, förebilder. Han skapar readymades i Duchamps anda men får fram effekter med hjälp av seriella repetitioner som Warhol. Han har även satt i system att omtolka och omarbete gamla idéer i nya former.

Dahlgren har en särskild fixering vid ränder,

likt fransmannen Daniel Burén, men inte vertikala utan horisontella.

De senaste 25 åren har Dahlgren konsekvent burit randiga t-tröjor, en levande utställning dagligen presenterad på hans Instagramkonto. Han har också smygfilmat folk på stan i randiga toppar och mönsterna på hans första 1000 tröjor loopas i videon "Neoconcrete space".

Stillbilder av Dahlgren själv från 2009 och fortsatt återkommer i videoverket "I". Där åldras och förändras konstnären i ett magnetiskt flöde – fast ränderna går aldrig ur.

Stillbild ur Jacob Dahlgrens "I", med konstnären i randig tröja. Foto: Jacob Dahlgren

Ämnen i artikeln

Konst

Följ

Konstrecensioner

Följ

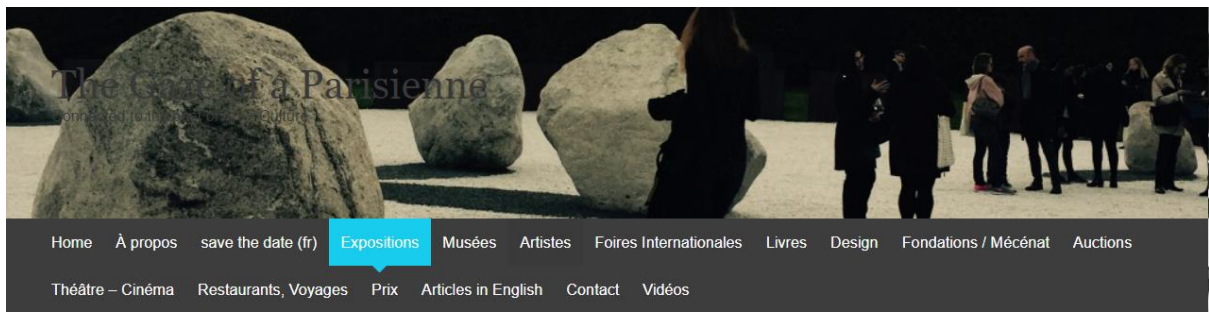
Storstockholm

Följ

Text
Birgitta Rubin

Publicerad: Dagens Nyheter, 2026-02-10
<https://www.dn.se/kultur/konstnarlig-kreativitet-och-farggladje-i-vintermorkret/>

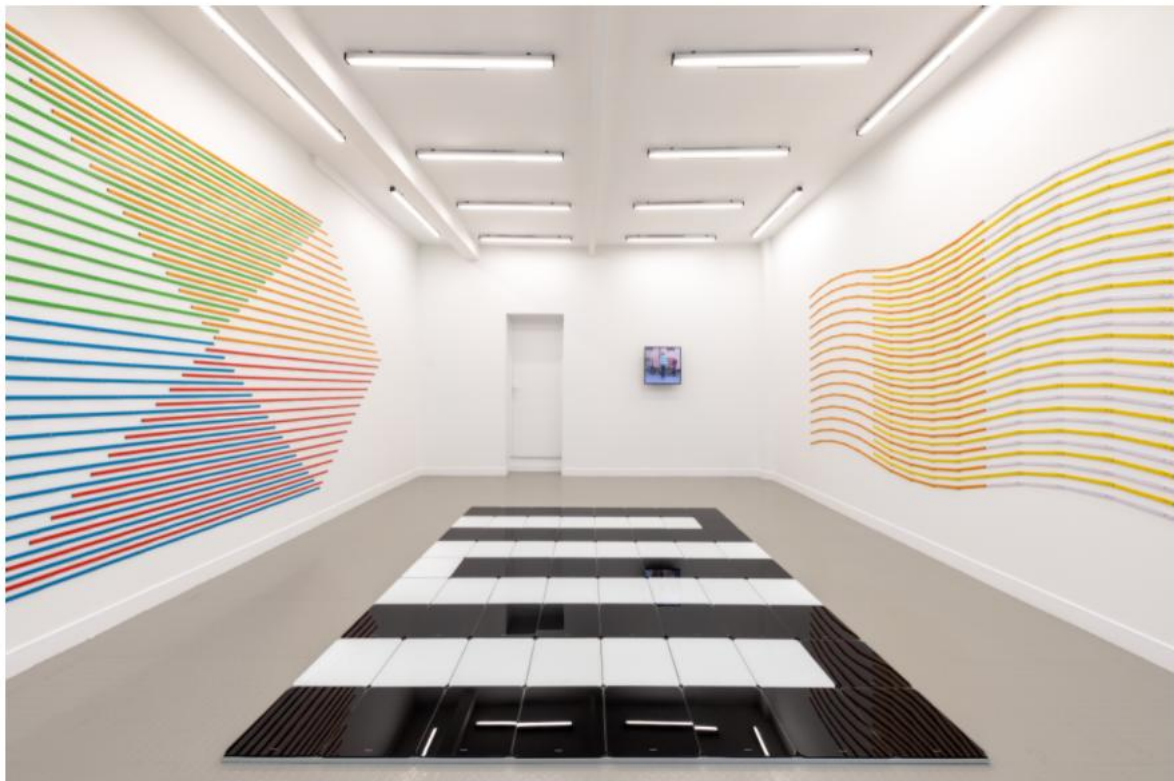

Jacob Dahlgren a un petit air de Dick Annegarn

Florence Briat-Soulié / Il y a 7 heures

Galerie Andréhn-Schiptjenko

par THIERRY GRILLET

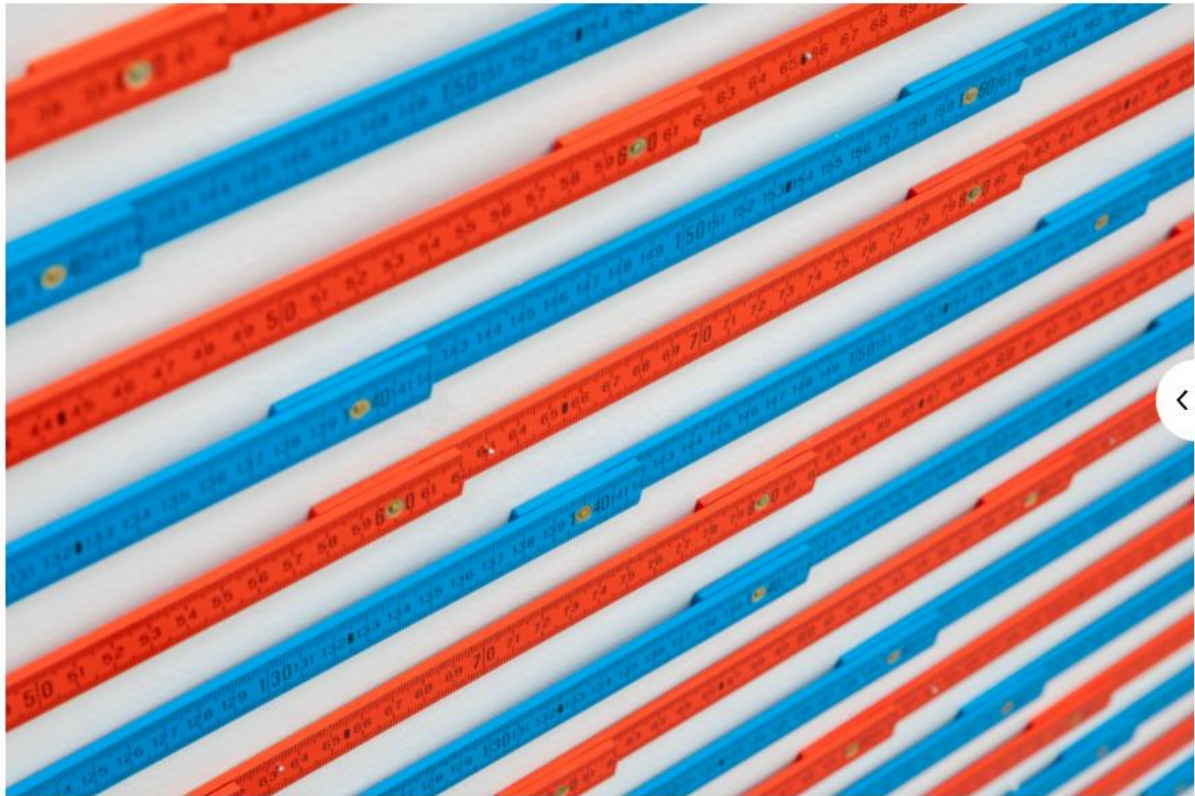
Jacob Dahlgren – Vue de l'installation galerie Andréhn-Schiptjenko, Paris, France, 2021. © Alexandra de Cossette – Courtesy Galerie Andrehn Schiptjenko

©Jacob Dahlgren

Le suédois Jacob Dahlgren a un petit air de Dick Annegarn – pour ceux qui connaissent encore ce chanteur rêveur belge des années 70. L'autre soir, au vernissage de son exposition dans la galerie Andréhn-Schiptjenko, rue saint Anastase, il avait l'air de venir d'une autre planète. La cinquantaine joyeuse, les cheveux ébouriffés d'un oiseau, et surtout, surtout un magnifique T-shirt à rayures rose, vert, bleu, rouge ! Plutôt flashy !

Je ne pouvais le manquer. Il me semblait être une œuvre lui-même, vivante, mouvante parmi les œuvres déployées sur les murs. Deux grandes surfaces, couvertes de rayures aux couleurs vives. J'avais l'impression d'être en présence de la réincarnation contemporaine de Robert Delaunay, inventeur, avec sa femme Sonia, du mouvement du simultanéisme. Lui aussi, comme ces glorieux prédécesseurs, joue des couleurs, les oppose pour altérer la perception qu'on en a. Lui aussi exporte dans la mode cet esthétisme de la couleur – n'a-t-il pas créé pour la marque suédoise Acne une gamme de T-shirt à rayures dont il portait précisément ce soir un exemplaire ? Malheureusement il était collector et on n'en trouve plus...A noter que le T-shirt rayé transgresse un code très ancien, comme l'explique dans un ouvrage célèbre, l'historien d'art Michel Pastoureau. C'est l'« étoffe du diable » au moyen âge. Depuis le vêtement à rayures a été notamment réservé aux prisonniers ou déportés. Mais Dahlgren, en connaissance de cause, a inversé le signe de la damnation en joyeuse célébration de la couleur. Comme un tableau ambulant, il porte ainsi, depuis 15 ans, des T-shirts aux rayures colorées. Il en conserve une collection de plus de mille cinq cents. Chaque jour, il se prend en photo avec un T-shirt différent. Ce gimmick est devenu un marqueur biographique, un compteur du temps qui passe. Il en a tiré un film montage qui fait défiler à toute allure, sur cinq minutes, plus d'une décennie de vie. Carnet intime, chronomètre existentiel qui fait apparaître, dans la succession accélérée des images, une fascinante œuvre d'« optic art ».

Les œuvres qui composent l'installation « Units of measurements » témoignent, au-delà, du rapport que l'artiste entretient avec le monde. Les deux grands murs de la galerie sont occupés par ce qui apparaît d'abord comme deux tableaux colorés. Ce sont en réalité deux arrangements muraux composés de *mètres pliants* colorés, ces outils de mesure en bois que l'artisan glisse dans le pantalon. Dahlgren (qui en fait collection) a composé ici, un parallélépipède, qui, en jouant sur les lignes et les couleurs, « bouge » comme un tableau d'op art, et là, une série de lignes, d'ondulations colorées...

Jacob Dahlgren - Jacob Dahlgren – Vue de l'installation galerie Andréhn-Schiptjenko, Paris, France, 2021.

© Alexandra de Cossette Courtesy Galerie Andrehn Schiptjenko © Jacob Dahlgren

Au centre, sur le sol, un parquet de pavés noirs disposés en carré qui se révèlent être des pèse-personnes affichant le poids quand on marche dessus. Et sur le troisième mur, le montage vidéo de Dahlgren en T-shirt... Ces œuvres élaborées à partir des instruments de mesure – de l'espace, du poids et du temps – revendiquent tous une objectivité dans la perception du monde. Dans leur agencement, ils reprennent les codes des mouvements artistiques des cinquante dernières années : minimalisme avec les pavés noirs (qui font penser à des œuvres au sol de Carl Andre), op art et art géométrique (Soto et Stella) avec ce parallélépipède... Dahlgren construit son travail sur la sédimentation d'une histoire de l'art contemporaine, mais y ajoute une légère distorsion. Ces mouvements ont promu en leur temps le retrait de la subjectivité. Il s'agissait, pour beaucoup de leurs représentants, de combattre l'expressionnisme, les faux-semblants de la subjectivité. Dahlgren, en quelque sorte, reprend et réintroduit subtilement dans cette esthétique froide, la chaleur des corps (T-shirts ou le poids des individus), la présence du quotidien. Le travail de Dahlgren est ainsi tendu entre un idéal, représenté par ces mouvements, qui consiste à avoir une attitude objective face au monde, et en même temps, un désir de réinscrire, dans cette esthétique puritaine et austère, de la joie et du jeu. C'est le sentiment que donne à l'évidence une visite à cet accrochage très stimulant

Jacob Dahlgren - Jacob Dahlgren – Vue de l'installation galerie Andréhn-Schiptjenko, Paris, France, 2021. Courtesy Galerie Andréhn Schiptjenko ©Jacob Dahlgren

INFORMATIONS :

[Galerie Andréhn-Schiptjenko](https://www.andrehn-schiptjenko.com/)

JACOB DAHLGREN – UNITS OF MEASUREMENTS

jusqu'au 29 janvier 2022

Andréhn-Schiptjenko Paris

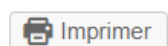
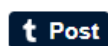
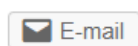
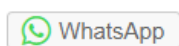
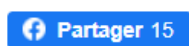
10, rue Sainte-Anastase, 75003 Paris, France

Mercredi – vendredi 11h-19h

Samedi 14h-19h

paris@andrehn-schiptjenko.com

Partager :

4 blogueurs aiment ceci.

5 janvier 2022 in Artistes, Exposition. Tags: Andréhn-Schptjenko, expoparis, Paris marais

Publicerad: The Gaze of a Parisienne, 2022-01-05

<https://thegazeofaparisienne.com/2022/01/05/jacob-dahlgren-a-un-petit-air-de-dick-annegarn/>

JACOB DAHLGREN

JACOB DAHLGRENS (född 1970) abstrakta konst har fört honom till vitt skilda platser som Brighton, Kristianstad, Seattle, Karlsruhe och Belgrad. Sedan examen från Kungl. Konsthögskolan för 20 år sedan har han framgångsrikt och konsekvent styrt sitt konstnärskap med ränder i fokus på en stadig kurs framåt. På hemmaplan har det dock varit lite tystare. Men nu är han aktuell igen med en separatutställning på sitt Stockholmsgalleri Andréhn-Schiptjenko, den första sedan 2013. Artlover träffar Dahlgren i den ena av konstnär-ens två ateljéer i Stockholm.

Vad är det du visar just nu?

– Det är en serie målningar med titeln *Not & Or*, säger Jacob Dahlgren. Projektet tog sitt avstamp för två år sedan och i de nya verken bygger jag upp målningar. Jag har utgått från aluminiumlister och blev intresserad av allt jag kunde stoppa innanför listerna. Arbetssättet blev som att jobba med collage och det som började rätt formellt med att jag ville fylla upp hela ytan har på senaste tiden börjat spricka upp mer

och mer. Nu tar jag tillvara spillbitar i ateljén och saker som jag har hittat. Uttrycket blir därmed lite råare, där även håligheterna har blivit viktigare. Väggen är en viktig del av kompositionen.

När jag ser på din nya arbeten tänker jag på Auguste Herbin.

– Det är absolut en referens och någon som jag gillar. Vissa verk påminner i form och språk. Men det är hela tiden ett spel. Jag kan inte riktigt måla men jag kan bygga saker och ändå förhålla mig till ett måleriskt språk. På så vis är jag målare men lika mycket skulptör.

Hur har du rent konkret arbetat fram de senaste verken?

– De har kommit till på golvet i min stora ateljé i Västerhaninge. Jag har lagt ut ramar och sedan har jag flyttat runt de olika delarna. Det har varit ett lekfullt sätt att arbeta på. Och bra på så vis att det finns inga givna standard-format längre.

Det är många olika material.

– Det stämmer. De nya verken inne-

håller material som mdf, spånskiva, valchromat, plast, koppar och aluminium. Men de innehåller också upphittade saker, det kan till exempel vara en gammal plywoodbit som jag hittat som legat ute i tio år med en fantastisk patina. Sådant är svårt att kunna få till själv. Men verken innehåller också överblivna delar från mina tidigare verk. Jag har mycket äldre material som jag samlat på mig genom åren som jag har kunnat använda mig av.

Hur skiljer sig processen mot att måla?

– När man ska måla måste man tänka på hur man lägger på färgen och plötsligt när man lagt på färgen så känns den kanske inte rätt. Med det här arbetssättet kan jag prova och få svar på en gång. I mina nya arbeten handlar det lika mycket om materialen också. Hur något kan vara fint, fult eller rispigt. Jag har även jobbat med att förstöra bitar som jag till exempel sparkat sönder. Så att jag kan få fina brott i dem. Det har varit kul.

Du är annars känd som den »randiga konstnären» som alltid går klädd i randig tröja. Hur började egentligen det projektet?

– Det initierades redan under tiden på Mejan. Jag bar ofta en randig t-shirt från Hang Ten och så höll jag på med randiga målningar. När min konstnärsvän och kurskamrat Martin Thelander poängterade att t-shirten ser precis ut som mina målningar fick jag idén av att måla av den. Och plötsligt fick målningen en koppling till världen utanför måleriet. Det var en viktig grej för mig. Därefter började jag måla av mina randiga t-tröjor. Efter ett tag kändes det meningslöst att måla av tröjorna när jag väl hade dem. Då började jag se tröjorna som det allra viktigaste. Från och med 2008 har jag tagit bilder på mig själv iförd en randig t-shirt. Fram tills idag har jag cirka 5 000 bilder.

Varför just randigt?

– Därför att det är som abstrakta målningar. Framför allt horisontella linjer. Jag har aldrig gillat stående ränder.

I den mindre ateljén på Södermalm förvarar Dahlgren sedan länge hela sin ständigt växande t-shirt samling, det rör sig om över 1 457 stycken. Han plockar fram ett av de äldsta exemplen. På väggarna hänger några verk av kollegan Annika Ström.

Är det viktigt att ha kollegor som man pratar med eller är du väldigt säker själv på vad du vill göra?

– Nej, säker är man inte riktigt. Emellanåt är det famlande, men med åren har jag lärt mig att det gäller att bestämma sig. När jag var yngre var jag nog mer beroende av vad andra tyckte. Ibland kan man tänka en sak och känna en annan. Då får man gå på vad man känner.

Du har varit med länge. Hur har konstbranschen förändrats sedan du började, tycker du?

– Förändringen kan man se väldigt tydligt i boken om Maria Bonnier Dahlins stipendium, tycker jag. I början var

det lite naiva brev med handskrivna ansökningar där konstnärerna ville måla lite eller göra lite olika saker. De ansökningar som numera skickas in kommer med färdiga projektbeskrivningar där det är väldigt uttalat vad konstnären vill undersöka. Folk är mycket proffsigare på något vis. De var säkert proffsiga förut också men på helt annat vis.

Tas för mycket tid från själva det fria skapandet till att formulera sig nuförtiden, tycker du?

– Kanske är det så att man inte behöver veta allt och ha allt i formulerat i förväg för att det ska bli bra konst.

David Castenfors

Jacob Dahlgren visar nya verk på Andréhn-Schiptjenko till och med 28 september och ställer även ut på Copenhagen Contemporary till och med 6 januari 2020.

In the Studio

Jacob Dahlgren

Stockholm, Sweden

»I even wear striped T-shirts at funerals and weddings.«

Attracted by minimalist tradition, Swedish artist Jacob Dahlgren finds abstraction in everyday objects and often overlooked details of contemporary life, which he employs to create dynamic interactive installations and performances. When arranged, the individual objects lose their intended function and form something completely new. Jacob makes reference to artistic styles of the 20th century such as Constructivism, Minimal Art, Pop Art, and the Op Art movement. An important theme in his work is how art and everyday life are intertwined. We met Jacob in his studio in Stockholm's Södermalm district to talk about his work for the Venice Biennale, his gigantic archive of striped T-shirts, and why he occasionally gets kicked out in supermarkets.

Jacob, it's impossible to avoid "stripes" when talking with you. So we might just as well start with it. Where does your obsession with stripes come from? Why not polka dots or something else?

To start with, I don't really care much about dots. (laughs) My fascination with stripes goes back to my time at art school, where I did a lot of Constructivist paintings. Without really noticing, I kept coming back to paintings composed of color fields. I tried out all kinds of colors and compositions, until I realized that I was getting a bit fed up with it. Which was when a friend told me "You know what, Jacob, you look like one of your paintings." And it was true, because I loved to wear these striped T-shirts from the 1980s. After that I looked at my paintings differently. The T-shirt was a kind of continuation, outside the painting, which I found much more interesting. The painting itself became less important.

So that's when you started looking at your shirts as pieces of art of their own?

Yes, by wearing one of my T-shirts I, or my shirt, would become the painting. So I started acting out more in the public space, away from exhibition spaces. Just as one assembles different paintings to create an exhibition I wore fourteen different T-shirts for fourteen days, taking off one each day, to create a performative exhibition. On day one I had to take my kids to kindergarten wearing fourteen T-shirts on top of each other, which got me a lot of strange looks by other parents. (laughs) The next step was to invite other people to create exhibitions by letting them browse through my archive of T-shirts and decide which I would wear next. This was before social media. I just asked people I came across in my daily life, anyone from the parents of my kids' kindergarten to the director of a museum.

You are now running an Instagram and Pinterest feed with you wearing a different shirt in each picture. Is this a continuation of this earlier shirts exhibition you were just talking about?

Yes, one could say that the original exhibition has turned into a social media performance. The feed on my website updates itself every day. All pictures are cropped exactly the same format, so it's really nice when you put them together and flick through them.

You look a bit grim on these pictures... Is this intended?

I try to always look the same in all the pictures. Usually I look a bit unhappy, true, but I decided to put away all emotions, so that the focus remains on the alternating T-shirts. That way, the world is changing, and I am in the middle, just getting older.

You must own hundreds of T-shirts, if not thousands. How do you stack or store them?

I have 1,247 striped T-shirts at the moment, archived in my second studio. It's actually more like a warehouse than a studio. All shirts are packed in boxes, ten in each box. And new ones are arriving all the time! I number and label them. On the label it says where I bought the shirt, what I paid for it, and so on.

And all of them are striped?

Of course!

Where do you buy them?

Everywhere. Sometimes people send them to me. Whenever I travel I try to find some new ones. I never buy online though. I don't follow any fashion trends. I buy the ugly ones, too. In the beginning I was even buying women's T-shirts as well.

Have you ever worn a collar shirt in your life? Would a striped collar shirt even be an option?

No, not since 2001. I even wear striped T-shirts at funerals and weddings.

You have two kids. What are they saying about you wearing only striped shirts?

For a long time they thought it was really cool. And they used to be very proud of me, bragging to their friends about their dad. But at seven and nine my girls are now at an age where they are actually being ashamed of me I think. (laughs)

Have you completely left painting nowadays?

Oh no, I am still painting – in a way. But I very rarely use paint. At the moment I really enjoy working with untreated MDF boards. For this piece here I carved out an indentation, which works as a duct for 4-meter-long cable to form a pattern, a drawing if you will. Attached to the painting is a cable reel. You may plug the cable into a power socket and connect monitors to the painting. You may also connect it with another painting. So, rather than paint I have moved to making my paintings using objects. You know, I am quite interested in Minimalism and the Minimalist tradition. But it is important to me to make a connection to our daily lives. So I try to pair up Minimalism with objects of day-to-day use. This way, anything can be transformed into a minimal object.

And these objects are not tools to produce your work. They actually become the work?

Yes, I've always been interested in devices and tools to actually enter the work, rather than just being tools in the creation process. So, instead of using pencils for drawing, I would use the pencils as the material for the picture. I mean, a pencil is a pencil, but when you put multiple pencils together and organize them in a certain way, they become something else. I suppose I have an obsession with categorizing and organizing things.

Where do you find objects to produce new works?

You know, I can get really excited when I enter a supermarket, because everything in there could become the material for a new painting. It's the same as stepping into an artist supply store and looking at a shelf with paint tubes. Sometimes I even make a sculpture in the supermarket. I put it up somewhere there and leave it there. It's perfect for trying things out and to see people's reactions. Sometimes you get kicked out of course...

Really? But what are you doing that they kick you out? Is it more than just stacking some tins on top of each other?

Well, I am kind of reorganizing their shop. I've gone quite far sometimes...

Did the supermarket staff ever recognize who you are, and that it was an artistic act of yours? Or were they just seeing somebody vandalizing the store?

Just someone vandalizing the store. (laughs) In other cases no one says anything and store customers take items from it and, gradually, the sculpture disappears. I find it really interesting when people get involved in the work in different ways, when an interactive moment sets in.

So you really like your surrounding interact with your work?

Yes, absolutely. Sometimes I even let other people take the lead in the creation process, rather than letting them respond to the work. For example, for ten years I have been following people with a camera in different cities. Whenever I see someone with a striped T-shirt I follow the person until I get noticed, or until he or she goes somewhere where I cannot follow. What I like about it is that you are diverted from your own route. Sometimes I end up in a neighborhood I really am not supposed to be in. It's a bit like stepping onto forbidden terrain. It's perhaps comparable to the excitement of spraying a graffiti on a wall hoping to not get caught.

To someone to whom interaction between the viewer and the work itself is so important, has the internet given you new opportunities to stage such moments of interaction?

Yes, for sure. I use Instagram. It's a perfect platform to continue my T-shirt project. I invite people to curate shows which use my T-shirt collection. They can choose from my digital database of archived T-shirts for a period of time, put a title for the show and write a short text. I post that together with the images of myself wearing the selected T-shirts.

In 2007, you represented Sweden with an interactive installation as part of a group show in the Nordic Pavilion at the Venice Biennale. Did this event impact your career as an artist?

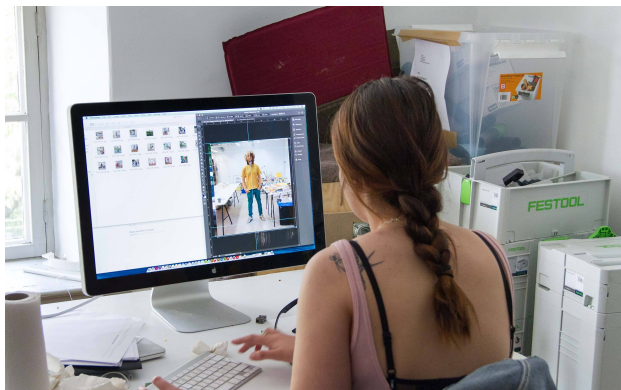
Yes, it was an installation of concentric circles on a wall forming a psychedelic pattern, an allusion to Bridget Riley as well as Jasper Johns's and Kenneth Noland's "target paintings". Visitors were able to play darts with the wall, so it was a very interactive experience. Venice felt like a big party to me. It was a really good experience. Venice is very influential in terms of getting the word out. But I think the bigger change for me was three or four years earlier, when I started doing more interactive work, rather than sculptures and objects.

One of your best-known works is a sculpture of colored steel beams, reminiscent of Tetris blocks, which is installed in a forest in Southern Sweden.

Oh, I think you mean *Primary Structure* in the Sculpture Park of the [Wanås Foundation](#) in Northeastern Skåne. It's a beautiful estate including a castle in medieval Danish style, an organic milk farm, forests, pastures, and farmland. The Sculpture Park is open all year round. Every year, Nordic and international artists are invited to create art in the park, which is then shown between May and October. Many installations are site-specific and stay permanently. Wanås Konst acquired *Primary Structure* in 2011. It consists of 104 parts in eighteen colors. I enjoy seeing children climbing the installation, or even adults stepping inside it, because it is the interaction between body and object that I am interested in.

Talking about art institutions, do you actually like it when curators talk about and interpret your work, or would you rather like to explain it yourself?

I actually like it when viewers assume that role by themselves, because sometimes people come up with very bright ideas I didn't even think about. Most of the time, I can't really talk well about my own work. It depends. However, if I am in the right mood and really start talking about my work it can actually be exciting. What's important to me personally is to show people how art and everyday life are intertwined.

We would be interested to hear from you as an insider to the Swedish art scene, whether you see any topics or concepts that could be considered as “typical” for Swedish art?

I don't know whether there is such a thing as typical “Swedish art.” If at all, I would refer to it as “art from the Nordic region.” People are traveling so much these days, including artists of course. Inspiration and impressions from different places spread really fast nowadays. So national specifics are dissolving. But there is one quality, which I consider really typical for Swedes. We are generally very good in discovering and adopting things from different places, and turning them into something new. For example, Sweden does not really invent fashion, but it points the way for what becomes trendy throughout Europe. In Finland there has been a very strong traditional Constructivist art movement, which spread to Sweden. Olle Baertling was a very important figurehead of Swedish Constructivism. He died in the early 1980s, but he still influences contemporary artists. I am a big admirer of his work. I was lucky to buy a piece a long time ago. Today his work is pretty much out of reach for most people.

Talking of the impact artists can make on others, do you think there is something an artist gives or should be giving to society?

Absolutely. I think it's really important for artists to open people's eyes, to show them the beauty in our daily lives, or to point out political issues. It needs someone, in addition to journalists or TV shows, to make people think and look at things differently. I think that is a super important task for artists.

How is it for your two kids to grow up with a dad who is an artist? Do they understand what you are doing?

I believe they think that I have a proper job, because I leave home and work at regular hours. Time and again I go on business travels or prepare exhibitions. It's kind of normal to them. But I think they get the idea of art. I mean, my kids have been a part of my work during all those years, interacting with my work, and sometimes helping me with it. I remember my daughter Nin looking at a round pink carpet in the toilet of a place we were invited to for a party. She said, “Dad, that is just a round pink carpet, it's not art.” I thought that was a pretty smart statement coming from a three-year old. Things just get complicated when they are introduced to art as a subject at school. I think the educational system is not helping children develop an uninhibited sense for art. It is all about limitations and boxes.

What are you working on at the moment?

At the moment I am just about to complete this painting with the cables. It will go to Berlin. I am also working on an exhibition at [Museum Ritter](#), outside Stuttgart. And then I am working on a book entitled From A-Z which will be published by [Garret Publications](#), a new Finish publishing house. It's really fun to get back to where you started, to see that you develop, and that you are still interested in the same things. Generally, I am trying to work more with my hands these days. I've been in front of the computer for too long... You can render perfect computer drawings but I appreciate the limitations and imperfections when creating something by hand.

2018-04-07

»I even wear striped T-shirts at funerals and weddings.«

Text: Michael Wuerges, Florian Langhammer
Photos: Florian Langhammer

Links

<https://www.collectorsagenda.com/en/in-the-studio/jacob-dahlgren>

2018-04-07

»I even wear striped T-shirts at funerals and weddings.«

- Jacob Dahlgren Website
- Wanås Konst
- Andrehn-Schiptjenko, Stockholm
- Workplace Gallery, London
- Galerie Anava, Helsinki

#loveart, @jacob_dahlgren

viennacontemporary

Each year in September, viennacontemporary brings together a selection of Austrian, Eastern European, and international galleries. Lately, with the addition of its *Nordic Highlights* the fair is developing an appetite for art from the Northern region.

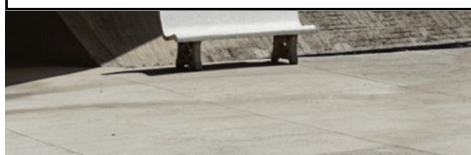
V C
viennacontemporary

More to discover

Newsletter subscription

Email address

KRÖNIKA

LOTTA LUNDBERG

Merkel borde erbjuda Snowden en säng

Fortfarande kan man i Östberlin hitta lägenheter med spruckna tapeter. Om man drar med fingret över väggen kan det bubbla till. Där gömdes avlyssningsledningarna. Det är till dessa billiga, orenoverade lägenheter som den nya generationen berlina-re flyttar. Den spruckna tapeten är lite ball. Precis som hela Berlin är ballt.

Stasi, säger de unga och skrattar när det knast-rar i mobilen. Det är den generationen som lever digitalt. Som lägger ut intimiteter på Facebook och aldrig har stått i en telefonkiosk. De må ha gått på dagis när muren revs. Men de var de första att rea-gera på NSA-affären och Edward Snowdens avslö-janden. De om några begriper vad man förlorar om man blir övervakad. Äldre tyskar – som såg Snow-den mest som en bråkstake – reagerade först när det blev klart att Obama kunde läsa Merkels sms. Då hängde sedan länge stora lakan ut genom fönst-ren hos de digitala ynglingarna, där det står "Snow-den – we have a bed for you".

Tyskland håller på att vakna upp. Nyligen var Miljö-partiets Hans-Christian Ströbele i Moskva och träf-fade Snowden. Han verkar öppen för politisk asyl. Och han har ett enormt stöd. Samtliga oppositions-partier, större delen av medierna, den intellektuella kadern, och allsköns kändisar ger Snowden fullt stöd. Även socialdemokratiska politiker, som precis satt sig ner för att diskutera formerna för koalitions-regeringen med CDU, talar om mod och om hjälte-dåd, om förebilder och rättvisa. Det är stora ord. Men det är bara 20 år sedan DDR gick under.

President Gauk var länge chef för Stasiarkiven och slogs med näbbar och klor för att de inte skulle stängas, för att vi aldrig fick glömma. Om man stäl-ler alla akterna på en hylla sträcker de sig 120 kilo-meter. Mer än hälften är inte öppnade.

De flesta som spionerade går fortfarande om-kring på gatorna och även om flertalet helst vill glömma och många inte hade något annat val än att sälja sin själ till djävulen, så minns de tillräckligt för att inte vilja vara del av det igen. De vet hur över-vakning påverkar ens värdighet. Och föder skam.

Kanske är en asyl till Snowden ett sätt att sona. Råda bot. Kanske handlar det lika mycket om en puttran-de ilska gentemot USA? Amerika var förvisso den goda ockupationsmakten, men för många tyskar är USA fortfarande den förargelseväckande viktigpet-tern, en storebror som hela tiden påminner dem om Den Stora Skulden. Och som dyvlar på dem en massa vulgariteter; hamburgare, fula ord och dum-tv.

En gammal indignation får plötsligt luft: hår går gränsen. Den här gången har Tyskland rättvisan på sin sida. Vad skulle hända om Merkel gav Snowden asyl? Kallt krig eller avbrutna handelsförbindelser? Naturligtvis inte. Möjligen lite tjurig diplomati under en tid. (Och förstås att Putin skulle gnugga händerna). Det är allt.

Det är inte bara Merkels moraliska plikt att ge Snowden asyl. Det är en chans att slippa stå naken på skolgården och fortfarande vilja leka med de stora pojkarna. Hon behöver inte dem. Vad Merkel behöver är att det tyska folket kan känna stolthet och integritet. Hon behöver hänga ut ett lakan: "Snowden– I have a bed for you".

Lotta Lundberg är författare.
kultur@svd.se

"Neoconcrete space". Video, 2012.

Humorn håller ihop Dahlgrens objekt

KONST

Objekt, installation

Jacob Dahlgren

Andréhn-Schiptjenko

Hudiksvallsgatan 8

Tom 22/12

Jacob Dahlgrens konst är ett amal-gam. Men där det kemiska amal-gamet är en legering mellan kvick-silver och någon annan metall, är Dahlgrens konst en legering mel-lan konstruktiv konst och ... ja, precis vad som helst, faktiskt.

Dahlgren tar vardagsföremål och strukturerar dem i en kon-struktiv ordning. Sedan debuten för snart 15 år sedan har han sor-terat och ordnat konservburkar, galgar, muggar, darttavlor och personvågar så att de bildar per-fekta geometriska mönster. Han klär sig uteslutande i randiga t-tröjor och ser sig själv som en levande utställning.

Med åren har det blivit över tusen randiga tröjor, och dessa bildar nu utgångspunkt för utställningen på Andréhn-Schiptjenko. På väggen hänger serigrafier av vad som före-faller vara nonfigurativa, randiga kompositioner, men som i själva verket är avbildningar av de olika tröjmönstren. Den stora väggpro-jektionen "Neoconcrete space" bygger på samma idé och låter tröjmönstren flimra förbi i en näs-tan stroboskopmässig takt. T-shir-ten blir också ett objekt för konst-närens begär i filmen "Non-ob-ject", där han förföljer och smyg-filmar människor med randiga tröjor.

"Work as method", 2013.

Dahlgrens titlar och formspråk hänvisar till den konkreta konsten. Men en renlärig konkretist skulle troligen säga att hans konst är så långt från "konkret" man kan komma. Konstnärer som Olle Bærtling skydde varje koppling till verkligheten – verken skulle bara vara konkret vad de var. Men som Dahlgren visar finns dessa för-ment icke-föreställande former över allt omkring oss – en insikt som han gjort till en utgångspunkt för hela konstnärskapet.

Med verkligheten som grund skapar Jacob Dahlgren visuellt och konceptuellt starka verk, fulla av konsthistoriska referenser. I utställningens inre rum har han utgått från olika sorters pennor och gjort "tavlor" av dem.

I en svit bildar färgpennor rut-

mönster, där kvadratens hörn for-mas av de olikfärgade spetsarna. En annan svit repeterar en och samma sorts penna, men genom att skarvarna ligger lite förskjutna rad för rad skapas förvirrande optiska mönster.

Genom performancen "Neo-concrete ballad" tillför Dahlgren ett inslag av tid i utställningen. Bakom en stor vägg befinner sig några assistenter som under ut-ställningsperioden kommer att borra geometriska former i väg-gen och sedan fylla dessa med olikfärgade väggpluggar. Resulta-tet blir en ständigt växande mål-ning som var rätt stram när jag besökte galleriet, men som giss-ningsvis med tiden kommer att bli plottrig.

Det är märkligt komiskt att följa hur borrhålet perforerar vägg-ytan, vilket får mig att tänka att humorn är en annan sak som skil-jer Dahlgren från de traditionella konstruktivisterna. Fast samtidigt konstaterar jag att det är den kon-struktiva stramheten som gör Dahlgrens humor möjlig.

Jag har ibland frågat mig hur länge Jacob Dahlgren ska kunna fortsätta på sin inslagna bana utan att fastna i ett manér, men av allt att döma finns det ingen yttre gräns. Jag blir fortfarande positivt överraskad. Så länge som han hit-tar sätt att kombinera konstrukti-vismen och vad-som-helst med den nödvändiga dosen humor kommer amalgamet att hålla.

HÅKAN NILSSON

kultur@svd.se

Helsingborgs Dagblad 9 jun 2013

Wanås lockar färgstarka namn

NÖJE Publicerad 15 maj 2011 kl. 04:00

Jacob Dahlgren fullbordar med de egna barnen Nin och Idun och sambon My Ekman sin nya installation i Wanås park. "Primary Structure" kallar han den målade metallkonstruktionen i 18 klara färger, som ska få besökarna att fullborda verket och göra det till en pågående performance.

HD/NST Britt-Mari Olsson

Yoko Ono är det stora affischnamnet på Wanås utställning denna sommar. Men Jacob Dahlgren har skapat en helt ny skulptur till parken. Han bjuder också på en svart-vit performance på dagens vernissage. Och i konsthallen ägnas Charlotte Gyllenhammar "en fördjupande återblick".

Pressuppbådet är som vanligt imponerande när Wanås slott bjuder in till visning av sommarens utställningar i parken och konsthallen. Detta trots att den största huvudpersonen dyker upp först till vernissagen i dag klockan 13. Men efter 24 år har

slottsfrun Marika Wachtmeisters skapelse blivit både känd och erkänd såväl inom som utom landets gränser.

I fjor fick hon guldmedalj av regeringen för sina insatser för konstlivet. Men då hade hon redan bestämt sig för att dra sig tillbaka som verksamhetschef och överlåta detta åt paret Elisabeth Millqvist och Mattias Givell. De utsågs i september och tillträdde först i januari. Att de på denna korta tid lyckats engagera tre internationellt kända konstnärer att ställa ut, en designduo att inreda kafét och att få en barnbok skriven, tecknad och utgiven är imponerande.

Yoko Ono är förstås mest känd som John Lennons änka. Men redan när de träffades var hon en banbrytande konstnär. 2009 fick hon Guldlejonet – Life Achievement Award, på Venedigbiennalen. Hela tiden har hon jobbat med att engagera besökarna i sina verk. Här på Wanås återkommer fyra verk som hon jobbat med under många år på olika platser. Två återfinns i konsthallen, två i parken.

Alla handlar om att vi med tankens kraft kan påverka varandra och världen. I 14 nyplanterade och just nu blommande äppelträd, "Wish Trees", ska vi hänga små lappar med våra önskningar. Andra önsketräd, inspirerade av sådana träd utanför templen i hennes hemland Japan, finns i Liverpool, Israel och Berlin. Önskelapparna samlas in och placeras i ett "Wishtower" på den isländska ön Viðey. Varje år sedan 2007 lyser tornet mellan John Lennons födelsedag 9 oktober och hans dödsdag 8 december.

I konsthallen har Charlotte Gyllenhammar bjudits in att visa skulpturer, videoverk och foton. Tanken är att en konstnär som tidigare gjort en installation eller skulptur i parken ska presenteras lite närmare. Några av verken känns igen från hennes utställning på Dunkers 2005. Andra är nya och ett visas för allra första gången, videoverket "Hang".

Det visar en kvinna som hänger upp-och-ned. Precis som konstnärens installation här från 2002, "Svindel", som visar hennes ateljé upp-och-ned men också helt förvandlad.

Jacob Dahlgren, som även blir sommarens konstnär på lilla Skärets konsthall, har gjort en skulptur bland bokträden i parken.

– Jag har aldrig varit någon naturkille, men när jag kom hit tyckte jag att det behövdes lite färg, säger han.

Så han skapade konstruktionen "Primary Structure" i sin dator. Nu står den här som en slags klätterställning av stål målad i 18 klara färger.

– Men verket fungerar inte för sig själv. Det är meningen att andra ska klättra under, över och på det.

Då blir det som en ständigt pågående performance. På vernissagen kompletteras den med

en som konstnären själv skapar tillsammans med 150 inbjudna människor, alla klädda i svart-vita kläder. Som en kontrast till skulpturens många färger.

Tjerstin Thorsén (/noje/tjerstin-thorsen/)

tjerstin@gmail.com (mailto:tjerstin@gmail.com)

Årets nyheter på Wanås

De nya verksamhetsledarna Elisabeth Millqvist och Mattias Givell. Dessa har förutom att bjuda in Yoko Ono, Jacob Dahlgren och Charlotte Gyllenhammar också låta författaren Astrid Trotzig och konstnären Fredrik Söderberg göra en barnbok, "Den förtrollade parken". De har också inbjudit Expeditionen för arkitektur och grafisk form att göra en designutställning kring mattraditioner i kafét.

Läs mer

🔗 **Konsthall fylls med gott mått (/noje/2011/05/28/konsthall-fylls-med-gott-matt/)**

Ett färgglatt Hornstull

Camilla Buch

Fondbyggnaden vid Hornstulls nya torg pryds av konstverk av Jacob Dahlgren.

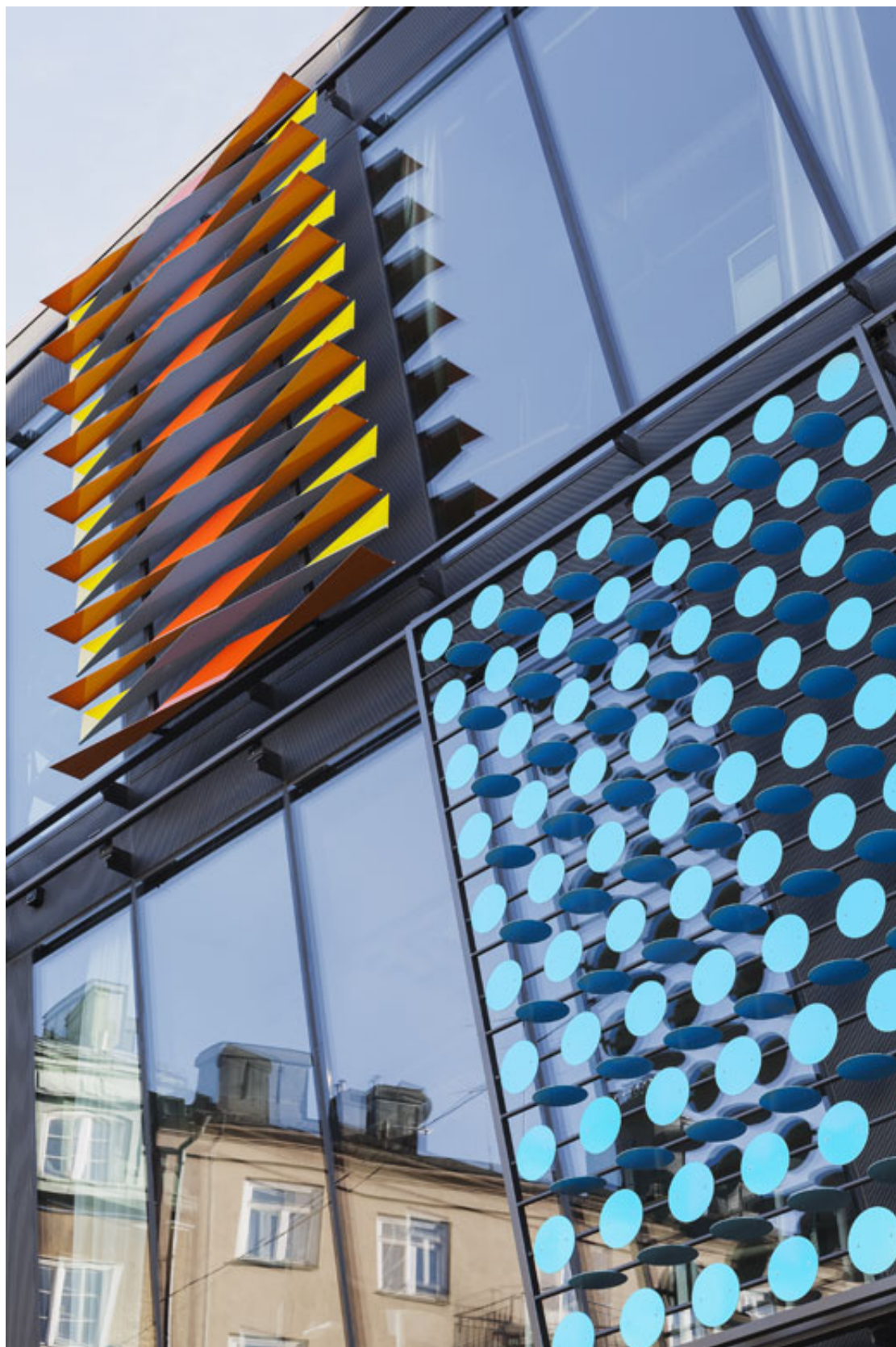

På fondbyggnadens husfasad syns fem färgglada, föränderliga skärmar skapade av konstnären Jacob Dahlgren. Skärmarna bidrar till en mer färgglad fasad och skyddar samtidigt från sol och insyn. Beroende på var betraktaren står i förhållande till konstverken syns olika formationer och optiska effekter.

– **De fem** delvis transparenta skärmarna är vardera fristående verk som tillsammans utgör en skulpturserie. Utsmyckningen är en del av Hornstulls framväxande nya anda. Det är redan ett kreativt område på väg att ta steget fullt ut till något större vilket jag ville ta tillvara på i skapandet, säger konstnären Jacob Dahlgren i ett pressmeddelande.

Konstverken har tagits fram genom ett samarbete mellan Bonnier Fastigheter och Bonniers Konsthall. Jacob Dahlgren valdes ut från en utvald samling konstnärer av en jury bestående av Jeanette Bonnier, stadsarkitekten Karolina Keyzer samt representanter från Bonnier Fastigheter och Bonniers Konsthall.

– **Det har** varit meningen att byggnaden skulle utsmyckas ända sedan den uppfördes. Vi ville tillföra något till platsen och samtidigt skapa en mötesplats. Ett landmärke i form av en konstinstallation blir ofta ett välkänt inslag i stadsbilden och därför en naturlig plats att mötas på, säger Thomas Tranberg, chef för fastighetsutveckling på Bonnier Fastigheter, i ett pressmeddelande.

2013-10-28

Copyright © 1996-2013 International Data Group AB

No. 4 / 2009
December 3

25/9 2009

TILL VÄNSTER OCH NEDAN Jacob Dahlgren *14 Days With Red and White*, projekt med randiga T-tröjor.

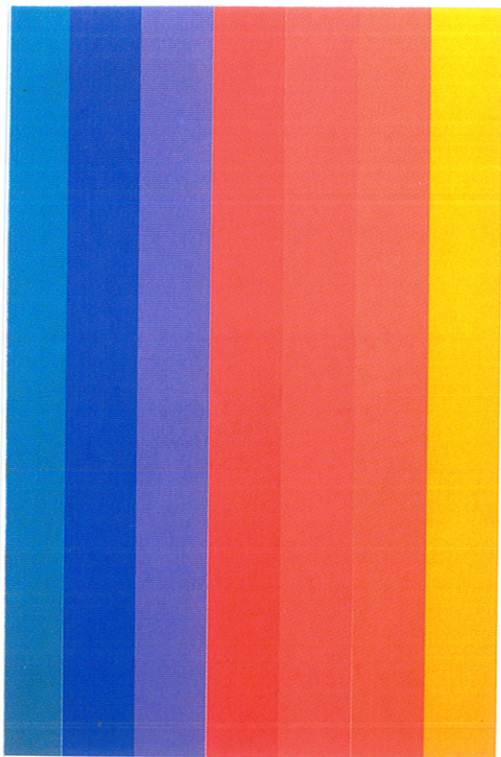

Foto: © Jacob Dahlgren

30/9 2009

DEN DEMOKRATISKE KONCEPTUALISTEN

Tycker du att din lokala ICA-Stig plötsligt verkar ovanligt konstnärlig när det gäller att presentera varorna i butiken? Då är det inte omöjligt att det är konstnären Jacob Dahlgren som varit framme.

JACOB DAHLGREN'S ARBETSMATERIAL finns mitt bland oss, levererade av förpackningsdesigners, reklambyråer och den multinationella industri som förser oss med en växande flora av engångsprodukter. Jacobs fascination inför allehanda förpackningar kan spåras ända tillbaka till barnaåren, och den har inte blivit svagare med tiden.

– Det händer ofta att jag lite på prov bygger små skulpturer av förpackningar i affären där jag är och handlar. Små konstverk som man inte tänker på. Jag har alltid varit intresserad av förpackningar, av det som så att säga blir över.

POPKONSTNÄR, konceptualist, nykonstruktivist – epiteterna man kan fästa vid Jacob Dahlgrens konst är lika många som tolkningsvarianterna de lockar fram. När han skapar en Donald Judd-liknande väggskulptur av brunvita engångskaffekoppar eller när han bygger ett konstruktivistiskt inspirerat objekt bestående av lådor som innehåller byggklossar för barn, då rör det sig om konstnärliga uttryck som kommit till efter en längre eller kortare upptäcktsresa i vardagens förlovade land. Verken utstrålar en genuin entusiasm och ett igenkännandets glädje, en känsla som vi alla kan dela.

– Javisst, eftersom alla har ett förhållande till de här sakerna. Vi ser dem omkring oss dagligen. Målar man är det väldigt svårt att känna sig helt fri. Att jobba med förpackningarna ger mig en större känsla av frihet och öppenhet.

JACOB ÄR INTE DEN FÖRSTA konstnär i historien som hittat sitt arbetsmaterial i de prylar som slit-och-slängsamhället spottar ur sig. Men till skillnad från hos många andra konstnärer som arbetat på snarlikt sätt rymmer hans konstnärskap en demokratiaspekt, bokstavligt talat på gräsrotsnivå. Det är inte underligt att en av hans återkommande projektidéer kretsar kring den klassiska T-tröjan, ett plagg som sedan 50-talet representerat frihet från auktoritära klädkoder.

– Det hela började när jag stod på Mejan (Kungl. Konsthögskolan i Stockholm) och målade randiga bilder, införd en randig T-tröja. En kompis kom förbi och kommenterade att jag såg ut som min konst. Så jag målade en exakt kopia av tröjan jag hade på mig. Plötsligt fanns där en betydelse bortom tjockleken på ränderna eller färgerna. Vad jag målade hade en relation till världen. Sedan dess har jag bara haft randiga tröjor. Jag är uppe i över 1000 stycken idag, och sinom tid kommer de att bli grundmaterialet för flera utställningar.

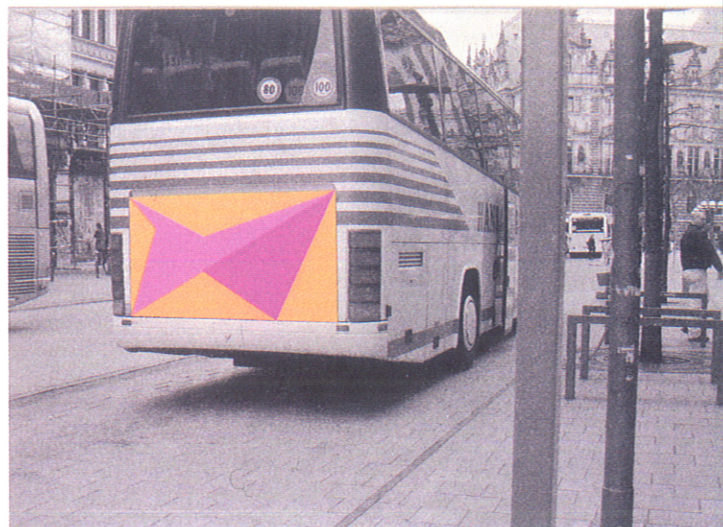

Foto: Jacob Dahlgren

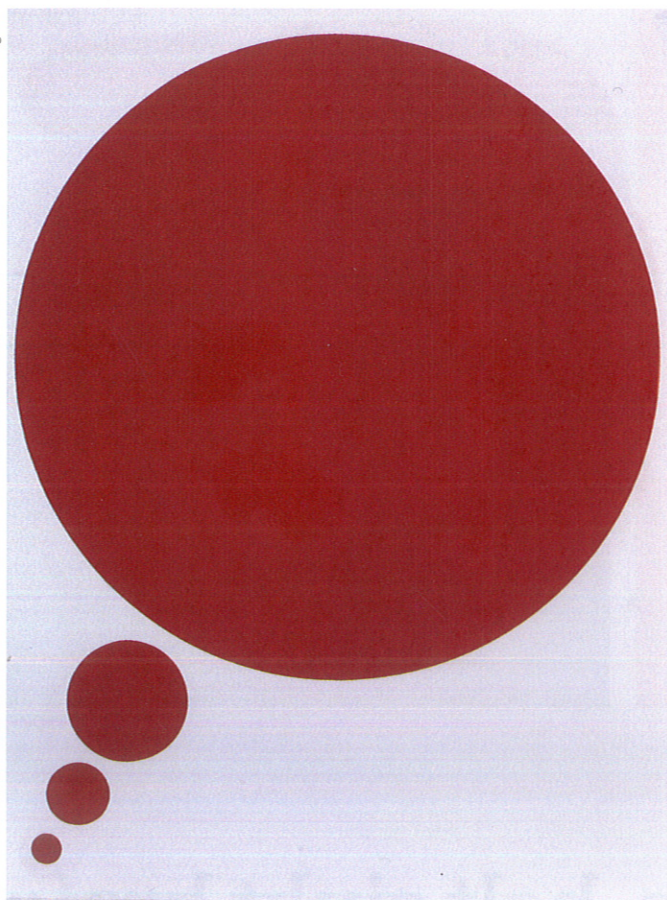
»Det blev så jävla bra, helt sjukt bra!«

RÄNDER verkar det vara något särskilt med. De pånyttföds i hela den moderna konsthistorien, från konstruktivisterna till Barnett Newman och Olle Baertling. Från konsten har ränderna spillt över i reklambranschen. För den som är van vid att göra likhetstecken mellan begreppet »konst« och geometrisk abstraktion i konstruktivistisk eller minimalistisk anda kan Jacob Dahlgrens inspirerade lek med de gravallvarliga estetiska teorierna verka på gränsen till helgerån. Men bakom kan man spåra en äkta kärlek till förlagorna.

– Baertling och konstruktivisterna hade jag intresserat mig för redan innan jag kom in på förberedande konstskola. När min farfar dog fick jag hans konstabibliotek, och där fanns böcker om alla de svenska modernisterna. Men just konstruktivismen är ofta så torr, ett slags pyssel för vuxna, och att göra hundra varianter av hur man flyttar en linje intresserar mig inte. Baertling var unik, men han fick många tråkiga efterföljare. Lars Erik Falck däremot är mycket bra, trots att han har jobbat med samma 77 graders vinkel hela sitt liv. Erik Lenarth är också fantastisk. Jag ställde ut med honom på Ystads konstmuseum för några år sedan. Det blev så jävla bra, helt sjukt bra! Precis som Baertling vidrör hans konst någonting utanför det formella.

För en ung konstnär kanske inte Olle Baertling och

OVAN, FRÅN VÄNSTER Jacob Dahlgren *Geometrical Abstraction XVIII* och *Geometrical Abstraction XIV*.

OVAN Jacob Dahlgren *Gud upptäcker nåt nytt 05*.

MOTSTÅENDE SIDA Jacob Dahlgren *Gud upptäcker nåt nytt 10*.

konstruktivisternas geometriska abstraktioner är den mest sannolika inspirationskällan. Men för Jacob erbjöd inspirationen samtidigt tillräckligt stort motstånd för att det skulle vara värt att arbeta vidare.

– När jag gick på Mejans var det monokromt måleri i Brice Mardens anda som gällde, och lärarna rådde oss att titta på hans grejor. Så jag gjorde som alla andra och gick till Konstakademiens bibliotek. Det var 36 namn före mig i kö för att få låna den största Brice Marden-boken. Jag blev nummer 37. Men tiderna förändras fort: när det väl blev min tur att få låna boken fanns det inte längre någon efter mig i kön...

TITELN PÅ ETT AV JACOBS VERK lyder: *Gud upptäcker nåt nytt*. Men man behöver inte vara Gud för att inse

svårigheterna att vara nyskapande i en värld där den visuella trumelden täcket nästan varje vrå av möjligheter. Kanske är det därför han vässar sin fantasi mot en estetik som bygger just på reduktionen och renodlingen som ledande principer. Eller är det helt enkelt en leda inför alla budskap som bildmedierna söker trycka på oss som ligger bakom?

– Det är nog mycket enklare än så. Jag har aldrig varit särskilt duktig på att göra »riktiga« målningar som föreställer något. Mitt handlag är mycket bättre med geometrin. Sedan har ju olika slags föreställande konst varit i ropet ganska länge, så länge att vi kanske har börjat tröttna på den. Det är som ränderna och modet: allt kommer igen förr eller senare. Är man gammalmodig idag hamnar man i bräsch för det nya förr eller senare.

JACOB DAHLGREN är noga med att hans återanvändning av konstruktivismens och minimalismens formspråk inte skall uppfattas som ironi eller som snitsiga konsthistoriska parafraser. Hans tes är att den geometriska konsten sedan länge är en del av vår vardag. Tidigt upptäckte de grafiska formgivarna styrkan i den abstrakta konstens uttryck, och »samplade« det i allt från produktförpackningar till vägs skyltar.

– I våra dagar har vi gått varvet runt, som när jag använder mig av informationsskyltars grafiska form för att skapa konst. Annars kan man inte säga att exempelvis minimalismen är så särskilt publikförelämnande. Jag älskar att se exempelvis Donald Judds och Sol LeWitts verk på museer, men naturligtvis kan jag inte göra om samma saker. Inför min senaste utställning i Stockholm köpte jag en massa konservburkar. Sedan åt jag upp innehållet, och av de tomma burkarna byggde jag en Sol LeWitt-liknande skulptur. Då blev processen väldigt konkret, eftersom all mat passerade genom min kropp.

Med sin tudelade estetik baserad på den abstrakta konstens teoribildning och masskonsumtionssamhällets praktik är det inte underligt att grafiken ligger Jacob Dahlgren varmt om hjärtat. Redan under gymnasietiden fick han möjlighet att lära sig trycka grafik, och det blev en naturlig fortsättning att söka in på Grafikskolan. Men när det var dags att gå vidare till Kungl. Konsthögskolan var grafiken mer en belastning än en tillgång.

– När jag kom in på Mejans skämdes jag för att jag gilla-

»Sedan åt jag upp innehållet, och av de tomma burkarna byggde jag en Sol LeWitt-liknande skulptur. Då blev processen väldigt konkret, eftersom all mat passerade genom min kropp.«

de grafik. Det var bara jag och Andreas Eriksson som höll på med det. Gjorde man grafik betraktades man som en lägre stående varelse, och det var definitivt inget man visade upp för professorerna.

I början av sin karriär tryckte Jacob Dahlgren själv, men arbetsbelastningen och hans explosiva idéproduktion i kombination gör att jobbet nu överläts åt andra.

– Det är roligt att trycka själv, men nuförtiden har jag varken tid eller tålamod för att få det riktigt bra. Man kan inte bara gå in i verkstaden en förmiddag och trycka något. Jag måste känna att jag är närvarande mentalt för att det ska gå bra. Och jag håller på med så många saker samtidigt som stretar åt olika håll. Framför allt gillar jag att

jobba i serier, och det är grafiken ett utmärkt verktyg för. Man kan göra hela serien i ett svep på relativt kort tid utan att man tappar tempo eller tröttnar på projektet.

ATT DET JUST NU rör sig mycket på grafikens område behöver man inte vara särskilt skarpsynt för att se. När »heta« konstnärer som Karin Mamma Andersson och Jockum Nordström börjar göra grafik, då är det en godkännandestämpel så god som någon för uttrycket som sådant. Jacob Dahlgren har sina tankar om varför detta sker just nu.

– Grafiken har varit otrendig ganska länge, och ska man vara ärlig har det tryckts en hel massa dåliga uppslagor genom åren. Men när något varit omodernt länge

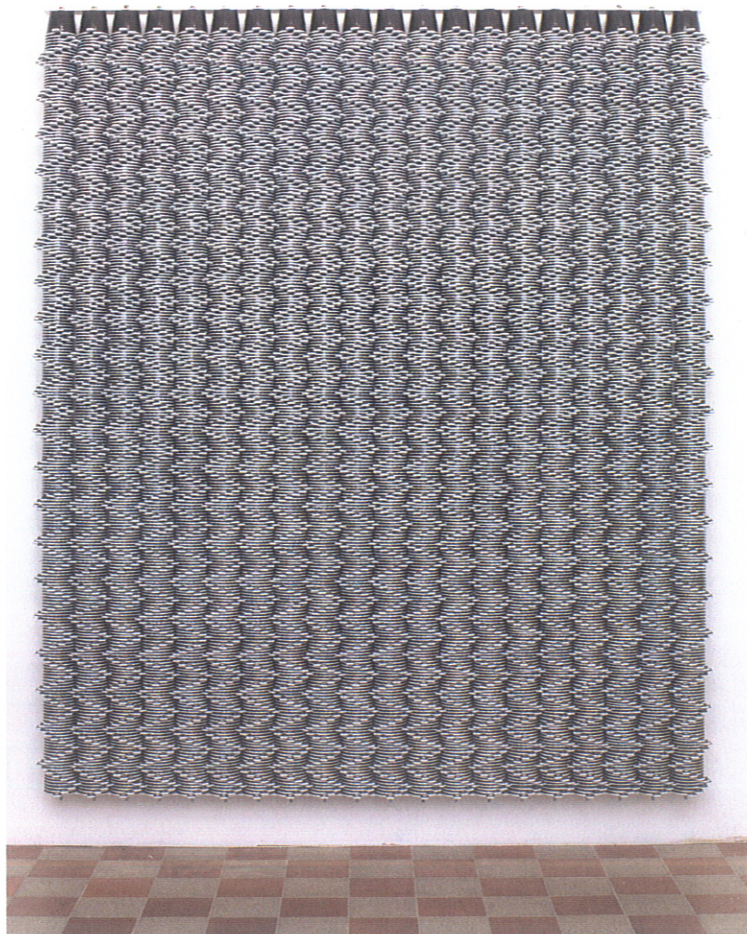
TILL HÖGER Sydney, skulptur gjord av engångskoppar i plast.

TILL VÄNSTER *From art to life to art*, burkskulptur

blir det till slut modernt. Dessutom har nya tekniker kommit till: i och med att datorn och de traditionella grafiska teknikerna har kopplats samman med varandra. När jag jobbar gör jag numera originalen i datorn, och skickar dem till min tryckare i Skåne som sedan gör gammaldags gravyrer av dem.

Som med alla gamla tekniker finns det bland grafikererna en enorm ackumulerad kunskapsmassa att ta vara på. Men Jacob Dahlgren är inte övertygad om att all denna kunskap är lika värdefull. Ganska mycket grafik fokuserar i första hand på tekniken, inte på innehållet.

– Efter 60- och 70-talet kändes det som om grafiken började gå på tomgång. Allt handlade om nya metoder,

om hur man skulle valsa färg och så. Även de som tittade på grafik letade i första hand efter vad man kunde göra med de nya teknikerna. Men det har förstås alltid funnits bra grafiker, som Lars Nyberg. Han har arbetat fram ett unikt formspråk, utan att förändra det alltför mycket. Sådana grafiker har man saknat.

Det har heller inte varit så lätt att visa grafik på de etablerade kommersiella gallerierna. Visserligen är grafik säljbar, men volymerna måste vara ganska stora för att det skall löna sig. Det hindrar inte Jacob Dahlgren från att jobba vidare med sin grafik. 2008 visades ett brett urval av hans grafik på Grafikens Hus i Mariefred. Just nu arbetar han bland annat med ett projekt kring den kanadensiske konceptkonstnären Iain Baxters legendariska grafiska blad med spegelbilder av San Francisco.

– Han gjorde sina bilder 1979. I somras var jag där, och försökte att rekonstruera dem på exakt samma platser. Ibland ser det exakt likadant ut, ibland är allt förändrat. Min ambition är att kunna göra en hel serie med »remakes« av Baxters verk, filtrerade genom tiden och mitt eget seende.

ANDERS OLOFSSON